

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPA PARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/39/EG

av den 21 april 2004

om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾ och

av följande skäl:

(1) Avsikten med rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽⁵⁾ var att fastställa villkor för att auktoriserade värdepappersföretag och banker skulle kunna tillhandahålla särskilt angivna tjänster eller upprätta filialer i andra medlemsstater på grundval av auktorisation och tillsyn i hemlandet. I detta syfte eftersträvades genom direktivet en samordning av de ursprungliga krav för auktorisation och på verksamheten som ställs på värdepappersföretagen, inklusive uppföranderegler. Genom direktivet harmoniserades även vissa villkor för driften av reglerade marknader.

⁽¹⁾ EUT C 71 E, 25.3.2003, s. 62.

⁽²⁾ EUT C 220, 16.9.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 144, 20.6.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 december 2003 (EUT C 60E, 9.3.2004, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 7 april 2004.

⁽⁵⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

(2) Under senare tid har antalet aktiva investerare på de finansiella marknaderna ökat, och dessa erbjuder ett allt mer mångfacetterat och vittomfattande utbud av tjänster och instrument. Med hänsyn till denna utveckling bör gemenskapens rättsliga ramar omfatta hela skalan av verksamheter som riktar sig till investerarna. Det krävs därför föreskrifter som skapar den grad av harmonisering som krävs för att sörja för en hög nivå på skyddet av investerarna och för att på grundval av hemlandstillsyn ge värdepappersföretagen möjlighet att erbjuda tjänster inom hela gemenskapen, som utgör en inre marknad. Mot denna bakgrund bör direktiv 93/22/EEG ersättas med ett nytt direktiv.

(3) Eftersom investerarnas beroende av personliga rekommendationer ökar, är det lämpligt att tillhandahållandet av investeringsrådgivning tas med bland de investerings-tjänster som kräver auktorisation.

(4) Det är lämpligt att i förteckningen över finansiella instrument även ta upp vissa råvaruderivat och andra derivat som är konstruerade och handlas på ett sådant sätt att det skapar ett behov av reglering jämförbart med traditionella finansiella instrument.

(5) Det är nödvändigt att upprätta en omfattande ram av rättsliga regler för genomförandet av transaktioner med finansiella instrument, oberoende av vilka metoder som används vid handeln med sådana instrument, så att en hög kvalitet kan säkerställas vid genomförandet av investerarnas transaktioner och det finansiella systemets integritet och samlade effektivitet upprätthållas. Ett konsekvent och riskkänsligt system bör föreskrivas för reglering av de viktigaste slagen av arrangemang för utförande av order som för närvarande tillämpas på de finansiella marknadsplatserna i Europa. Det är nödvändigt att den nya generation av organiserade handelssystem som har växt fram vid sidan av de reglerade marknaderna erkänns, och dessa system bör omfattas av krav som syftar till att bevara de finansiella marknadernas effektiva och ordnade funktionssätt. För att få till stånd en proportionerlig rättslig ram bör det föreskrivas att en ny investeringstjänst som avser drift av en MTF-plattform införlivas inom denna rättsliga ram.

- (6) Definitioner av begreppen reglerad marknad och MTF-plattform bör införas och nära anpassas till varandra så att det framgår att de båda är former av samma slags organiserad handel. Definitionerna bör utformas så att de inte täcker bilaterala system där ett värdepappersföretag genomför varje transaktion för egen räkning och inte som en motpart som inte står någon egen risk mellan köparen och säljaren. Begreppet "system" omfattar såväl alla marknader som består av ett regelverk och en handelsplattform som de marknader som endast fungerar på grundval av ett regelverk. Reglerade marknader och MTF-plattformar är inte skyldiga att ha i drift ett "tekniskt" system för matchning av order. En marknad som endast består av ett regelverk som styr olika aspekter av medlemskap, upptagande till handel av instrument, handel mellan medlemmarna och rapportering samt, i förekommande fall, krav på insyn utgör en reglerad marknad eller MTF-plattform i den mening som avses i detta direktiv, och de transaktioner som genomförs enligt dessa regler anses vara genomförda i enlighet med en reglerad marknads eller en MTF-plattformssystem. Uttrycket "köp- och säljintressen" skall uppfattas i vid mening, så att det omfattar order, pris och orderdjup. Kravet att dessa intressen skall sammanföras inom systemet enligt icke skönmässiga regler som fastställs av systemoperatören innebär att de sammanförs enligt de regler som gäller för systemet eller enligt systemets protokoll eller interna sätt att arbeta (inbegripet arbetsmetoder som integrerats i dataprogram). Begreppet "icke skönmässiga regler" innebär att sådana regler inte ger ett värdepappersföretag som driver en MTF-plattform någon möjlighet att efter eget skön avgöra hur interaktionen mellan intressena sker. Enligt definitionerna krävs det att intressena sammanförs på ett sådant sätt att det leder till avslut, dvs. att utförandet sker enligt de regler som gäller för systemet eller enligt dess protokoll eller interna sätt att arbeta.
- (7) Detta direktiv avser att omfatta företag vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet. Det bör därför inte omfatta personer som bedriver annan yrkesmässig verksamhet.
- (8) Personer som förvaltar sina egna tillgångar och företag, som inte tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet utom handel för egen räkning såvida de inte är marknadsгарanter eller handlar för egen räkning utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt genom att tillhandahålla ett system som är tillgängligt för tredje part i syfte att handla med vederbörande, bör inte omfattas av detta direktivs räckvidd.
- (9) Varje gång som det i texten hänvisas till "personer" är det både fysiska och juridiska personer som avses.
- (10) Från direktivets räckvidd bör undantas försäkrings- och livförsäkringsföretag som står under lämplig kontroll från de behöriga tillsynsmyndigheternas sida och som omfattas av rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ⁽¹⁾, rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾ och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽³⁾.
- (11) Personer som inte tillhandahåller tjänster till tredje part utan vilkas verksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag bör inte omfattas av detta direktiv.
- (12) Även personer som endast på tillfällig basis tillhandahåller investeringstjänster i samband med annan yrkesmässig verksamhet bör inte omfattas av detta direktivs räckvidd, förutsatt att denna verksamhet är reglerad och att reglerna för verksamheten i fråga inte utesluter att investeringstjänster tillhandahålls på tillfällig basis.
- (13) Personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består i förvaltning av program för andelsägande i företaget riktat till de anställda, och som därför inte tillhandahåller investeringstjänster till tredje part, bör inte omfattas av detta direktiv.
- (14) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd utesluta centralbanker och andra organ som fyller likartade funktioner samt offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden, inbegripet investering av denna, med undantag av organ som är helt eller delvis offentligt ägda och som fyller en affärsmässig funktion eller en funktion som sammanhänger med förvärv av värdepapper.
- (15) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd undanta företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på gemenskapsnivå eller ej, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut knutna till sådana företag, eftersom dessa omfattas av särskilda regler som är direkt anpassade till deras verksamhet.

⁽¹⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 878/64. Direktivet ändrat genom 1972 års anslutningsfördrag.

⁽²⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/87/EG.

⁽³⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

- (16) För att komma i åtnjutande av de undantag som anges i detta direktiv bör personen i fråga stadigvarande uppfylla villkoren för sådana undantag. Särskilt om en person tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet och är befriad från att uppfylla bestämmelserna i detta direktiv eftersom sådana tjänster eller sådan verksamhet utgör sidotjänster eller sidoverksamhet i förhållande till den huvudsakliga verksamheten, om man ser på företagsgruppen som helhet, bör den personen inte längre omfattas av undantaget för sidotjänster när tillhandahållandet av dessa tjänster eller denna verksamhet upphör att vara underordnad i förhållande till hans huvudsakliga verksamhet.
- (17) Personer som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet som omfattas av detta direktiv bör vara auktoriserade i sina hemmedlemsstater så att investeringarna och stabiliteten i det finansiella systemet skyddas.
- (18) Kreditinstitut som är auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾ bör inte behöva någon ytterligare auktorisation enligt detta direktiv för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet. När ett kreditinstitut beslutar att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet bör de behöriga myndigheterna innan de beviljar auktorisation kontrollera att det uppfyller de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.
- (19) I de fall ett värdepappersföretag tillhandahåller en eller flera investeringstjänster som inte omfattas av dess auktorisation, eller utför en eller flera investeringsverksamheter som inte omfattas av dess auktorisation, på icke regelbunden basis, bör det inte behöva någon ytterligare auktorisation enligt detta direktiv.
- (20) Vid tillämpningen av detta direktiv bör med mottagande och vidarebefordran av order även avses sammanförande av två eller flera investerare för att få till stånd en transaktion mellan dessa.
- (21) I samband med den kommande översynen av bestämmelserna om lagstadgat kapital i Basel II erkänner medlemsstaterna behovet av att på nytt undersöka huruvida värdepappersföretag som utför kundorder genom matchning mellan auktoriserade uppdragsgivare skall anses handla i egenskap av uppdragsgivare och därmed omfattas av ytterligare krav på lagstadgat kapital.
- (22) Enligt principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn får medlemsstaternas behöriga myndigheter inte bevilja auktorisationer, och skall i förekommande fall återkalla auktorisationer, om sådana faktorer som verksamhetsplanernas innehåll, verksamhetens geografiska spridning eller den verksamhet som faktiskt utförs tydligt visar att ett värdepappersföretag har valt en viss medlemsstats rättssystem för att undkomma striktare regler i en annan medlemsstat, inom vars gränser företaget avser att bedriva eller bedriver huvuddelen av sin verksamhet. Om värdepappersföretaget är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt säte. Om värdepappersföretaget inte är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt huvudkontor. Medlemsstaterna bör även kräva att värdepappersföretagen alltid har sina huvudkontor i sina hemmedlemsstater och att de faktiskt bedriver verksamhet där.
- (23) Ett värdepappersföretag som är auktoriserat i sin hemmedlemsstat bör ha rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet inom hela gemenskapen utan att behöva söka särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det önskar tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet.
- (24) Eftersom vissa värdepappersföretag är undantagna från den skyldighet som föreskrivs i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut⁽²⁾, bör dessa vara skyldiga antingen att inneha ett minimikapital eller att teckna en ansvarsförsäkring eller en kombination av båda. Anpassningarna av beloppen för denna försäkring bör göras med beaktande av de anpassningar som har gjorts inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling.⁽³⁾ Denna särskilda behandling med avseende på kapitalkrav bör göras utan att det påverkar tillämpningen av de beslut som kommer att fattas när det gäller lämplig behandling av dessa företag i samband med framtida förändringar av gemenskapens lagstiftning om kapitalkrav.
- (25) Eftersom tillsynslagstiftningens tillämpningsområde bör begränsas till de företag som utgör en källa till motpartsrisk för andra marknadsaktörer genom yrkesmässig förvaltning av ett handelslager, bör företag som för egen räkning handlar med finansiella instrument, inbegripet de råvaruderivat som omfattas av detta direktiv, samt företag som tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat till kunderna i sin huvudsakliga verksamhet som en sidotjänst i förhållande till sin huvudsakliga verksamhet, om man ser på företagsgruppen som helhet, och förutsatt att denna huvudsakliga verksamhet inte är tillhandahållande av investeringstjänster enligt definitionen i detta direktiv, undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv.

(1) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/87/EG.

(2) EGT L 141, 11.6.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/87/EG.

(3) EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

- (26) För att skydda en investerares äganderätt och liknande rättigheter i fråga om aktier och investerarens rättigheter i fråga om penningmedel som anförtrotts ett företag bör dessa rättigheter hållas åtskilda från företagets egna. Denna princip bör dock inte hindra ett företag från att driva verksamhet i eget namn men för investerarens räkning när transaktionens beskaffenhet så kräver och investeraren samtycker, t.ex. vid aktielån.
- (27) När en kund i linje med gemenskapslagstiftningen och särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet⁽¹⁾ överför full äganderätt av finansiella instrument eller medel till ett värdepappersföretag för att säkra eller på annat sätt täcka aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser, bör sådana finansiella instrument eller medel på samma sätt inte längre anses tillhöra kunden.
- (28) Förfarandena för auktorisation inom gemenskapen av filialer till värdepappersföretag som är auktoriserade i tredje land bör även i fortsättningen vara tillämpliga på sådana företag. Dessa filialer bör inte åtnjuta frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 andra stycket i fördraget eller etableringsrätt i andra medlemsstater än de där de redan har etablerat sig. I de fall då gemenskapen inte är bunden av bilaterala eller multilaterala skyldigheter är det lämpligt att upprätta ett förfarande som syftar till att sörja för att värdepappersföretag från gemenskapens medlemsstater behandlas på lika villkor i berörda tredje länder.
- (29) Den allt större mängden olika parallella verksamheter i många värdepappersföretag har ökat potentialen för intressekonflikter mellan dessa verksamheter och kundernas intressen. Regler behöver därför upprättas för att sörja för att sådana konflikter inte påverkar kundernas intressen negativt.
- (30) Det bör anses att en tjänst tillhandahålls på en kunds initiativ om inte kunden begär den som svar på ett personligt meddelande från företaget eller på företagets vägnar som är riktat till just den kunden och som innehåller en inbjudan eller är avsett att påverka kunden avseende ett specifikt finansiellt instrument eller en specifik transaktion. En tjänst kan anses ha tillhandahållits på kundens initiativ trots att kunden begär den på grundval av varje slags meddelande som innehåller ett reklam erbjudande eller erbjudande om finansiella instrument och som har en allmän utformning och är riktat till allmänheten eller en större grupp eller kategori av kunder eller potentiella kunder.
- (31) Detta direktiv syftar bl.a. till att skydda investerarna. Åtgärder för att skydda investerare bör anpassas till de särskilda förhållanden som råder för varje kategori av investerare (icke-professionella, professionella och motparter).
- (32) Med avvikelse från principen att det är hemmedlemsstaten som skall ansvara för auktorisation, tillsyn och kontroll av att skyldigheter i samband med driften av filialer uppfylls, är det lämpligt att värdmedlemsstatens behöriga myndighet påtar sig ansvaret att kontrollera fullgörandet av vissa av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv vid affärer som genomförs genom en filial inom det territorium där filialen ligger, eftersom den myndigheten befinner sig närmast filialen och därmed är bättre lämpad att upptäcka och i förekommande fall ingripa mot eventuella överträdelser av de regler som råder för filialens verksamhet.
- (33) Det är nödvändigt att införa ett effektivt krav på "bästa möjliga utförande" ("best execution") som innebär att värdepappersföretagen är skyldiga att utföra kundorder på de villkor som är mest förmånliga för kunden. Denna skyldighet bör gälla för företag som har avtalsmässiga skyldigheter gentemot kunden eller skyldigheter som ombud.
- (34) Sund konkurrens kräver att marknadsdeltagare och investerare har möjlighet att jämföra de priser som handelsplatserna (dvs. reglerade marknader, MTF-plattformar och mellanhänder) är skyldiga att offentliggöra. I detta syfte rekommenderas medlemsstaterna att avlägsna alla hinder för sammanställning av relevant information på europeisk nivå och för dess offentliggörande.
- (35) När affärsförhållandet till kunden upprättas, kan värdepappersföretaget begära att kunden eller den presumtive kunden samtidigt samtycker till riktlinjerna för utförande av order och till att ordern kan komma att verkställas utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform.
- (36) Personer som tillhandahåller investeringstjänster på mer än ett värdepappersföretags vägnar bör inte betraktas som anknutna ombud utan som värdepappersföretag när de omfattas av definitionen i detta direktiv, med undantag för vissa personer som kan undantas.
- (37) Detta direktiv bör inte påverka de anknutna ombudens rätt att driva verksamhet som omfattas av andra direktiv och närbesläktad verksamhet med finansiella tjänster eller produkter som inte omfattas av detta direktiv, även om detta sker på uppdrag av delar av samma finansiella grupp.

(¹) EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

- (38) Villkoren för att driva verksamhet utanför värdepappersföretagets egna lokaler (hemförsäljning) bör inte omfattas av detta direktiv.
- (39) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör inte registrera eller bör återkalla registreringen, om den verksamhet som faktiskt bedrivs tydligt visar att ett anknutet ombud har valt en medlemsstats rättssystem för att undgå strängare regler som gäller i en annan medlemsstat inom vars territorium ombudet avser att bedriva eller i praktiken bedriver större delen av sin verksamhet.
- (40) I detta direktiv bör godtagbara motparter anses agera som kunder.
- (41) För att se till att uppföranderegler (inklusive regler om bästa möjliga utförande och hantering av kundorder) efterlevs i fråga om de investerare som har det största behovet av detta skydd, och med beaktande av i hela gemenskapen väletablerad marknadspraxis, är det lämpligt att klargöra att när det gäller transaktioner som ingås eller uppnås mellan godtagbara motparter kan undantag göras från uppföranderegler.
- (42) När det gäller transaktioner mellan godtagbara motparter bör skyldigheten att offentliggöra limiterade kundorder vara tillämplig endast om motparten uttryckligen lämnar en limiterad order till ett värdepappersföretag för verkställighet.
- (43) Medlemsstaterna skall skydda fysiska personers rätt till privatliv när det gäller bearbetning av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.⁽¹⁾
- (44) I det dubbla syftet att skydda investerarna och sörja för att värdepappersmarknaderna fungerar på ett smidigt sätt är det nödvändigt att säkerställa att transaktionerna sker med full insyn och att de regler som fastställs för ändamålet är tillämpliga på värdepappersföretag när de agerar på marknaderna. För att ge investerare eller marknadsaktörer möjlighet att när som helst bedöma villkoren för en transaktion med aktier som de överväger att låta utföra och möjlighet att i efterhand ta reda på under vilka villkor transaktionen har utförts, bör gemensamma regler upprättas för offentliggörande av information om avslutade värdepapperstransaktioner och om aktuella möjligheter att handla med värdepapper. Dessa regler behövs för att sörja för en effektiv integration av medlemsstaternas aktiemarknader, för att främja den övergripande prisbildningseffektiviteten för aktierelaterade instrument och för att hjälpa företagen att uppfylla sina skyldigheter att garantera bästa möjliga utförande. Dessa överväganden kräver att ett omfattande system för insyn tillämpas på alla värdepapperstransaktioner, oavsett om de utförs bilateralt av ett värdepappersföretag eller genom reglerade marknader eller MTF-plattformar. Investeringsföretagens skyldigheter enligt detta direktiv att ange ett köp- och säljpris samt att utföra order till budpriset befriar inte ett investeringsföretag från skyldigheten att vidarebefordra en order till en annan handelsplats för utförandet, om en sådan internalisering skulle kunna hindra företaget från att uppfylla skyldigheterna när det gäller "bästa möjliga utförande".
- (45) Medlemsstaterna bör kunna tillämpa de skyldigheter att rapportera transaktioner som föreskrivs i detta direktiv på finansiella instrument som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad.
- (46) En medlemsstat får besluta att tillämpa de krav på insyn före och efter handel som fastställs i detta direktiv på andra finansiella instrument än aktier. I sådant fall bör dessa krav gälla alla värdepappersföretag för vilka den medlemsstaten är hemmedlemsstat i fråga om deras transaktioner inom den medlemsstatens territorium och de transaktioner som genomförs över nationsgränserna på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster. De bör även gälla de transaktioner inom den medlemsstatens territorium som genomförs av filialer, etablerade inom dess territorium, till värdepappersföretag som är auktoriserade i en annan medlemsstat.
- (47) Alla värdepappersföretag bör ha samma möjligheter att delta i eller skaffa sig tillträde till reglerade marknader i hela gemenskapen. Oavsett på vilket sätt transaktionerna för närvarande organiseras i medlemsstaterna, är det viktigt att avskaffa de tekniska och rättsliga begränsningar som råder när det gäller tillträde till reglerade marknader.
- (48) För att underlätta avslutandet av gränsöverskridande transaktioner är det lämpligt att ge värdepappersföretag tillträde till system för clearing och avveckling i hela gemenskapen, oavsett om transaktionerna har genomförts via reglerade marknader i den berörda medlemsstaten. Värdepappersföretag som önskar delta direkt i avvecklingssystem i andra medlemsstater bör uppfylla de tillämpliga operativa och kommersiella kraven för medlemskap och vidta de tillsynsåtgärder som krävs för att finansmarknaderna skall kunna fortsätta att fungera smidigt och under ordnade former.

(¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (49) Auktorisation att driva en reglerad marknad bör utvidgas till att omfatta dels all verksamhet som har direkt samband med redovisning, behandling, utförande, bekräftelse och rapportering av order från det att dessa order tas emot av den reglerade marknaden, och fram till dess att de vidarebefordras för avslutande, dels verksamhet som har samband med att finansiella instrument tas upp till handel. Detta bör även gälla transaktioner som genomförs genom av den reglerade marknaden utsedda särskilda marknadsgaranter som omfattas av denna marknads system och i enlighet med reglerna för dessa system. Inte alla transaktioner som genomförs av den reglerade marknaden eller MTF-plattformens medlemmar eller deltagare skall anses genomförda inom ramen för den reglerade marknaden eller MTF-plattformens system. Transaktioner som medlemmar eller deltagare genomför bilateralt och som inte uppfyller alla krav som fastställs för en reglerad marknad eller MTF-plattform enligt detta direktiv bör, vad definitionen av systematiska internhandlare vidkommer, betraktas som transaktioner som utförts utanför en reglerad marknad eller MTF-plattform. I det fallet bör skyldigheten för värdepappersföretag att offentliggöra fasta bud gälla om villkoren i detta direktiv uppfylls.
- (50) Systematiska internhandlare kan besluta om att endast icke-professionella kunder, endast professionella kunder eller båda skall få tillgång till deras bud. Det bör inte vara tillåtet att göra åtskillnader inom dessa kundkategorier.
- (51) Artikel 27 tvingar inte systematiska internhandlare att offentliggöra fasta bud för transaktioner som är större än den normala orderstorleken på marknaden.
- (52) När ett värdepappersföretag är en systematisk internhandlare i både aktier och andra finansiella instrument bör skyldigheten att lämna bud endast gälla för aktier, utan att detta påverkar skäl 46.
- (53) Syftet med detta direktiv är inte en obligatorisk tillämpning av informationskraven före handel på transaktioner som utförs på OTC-basis vilka utmärker sig bland annat genom att de utförs ad-hoc och oregelbundet gentemot stora motparter och inom ramen för ett affärsförhållande som i sig kännetecknas av affärer som är större än den normala orderstorleken på marknaden, och där affärerna genomförs utanför de system som normalt används av företaget i fråga för dess verksamhet som systematisk internhandlare.
- (54) Den normala orderstorleken på marknaden för en aktiekategori får inte avvika oproportionerligt från någon aktie som ingår i denna kategori.
- (55) Genom en översyn av direktiv 93/6/EEG bör det fastställas vilka minimikapitalkrav reglerade marknader bör uppfylla för att bli auktoriserade, och därvid beakta den särskilda karaktären hos de risker som är förenade med sådana marknader.
- (56) Den som driver en reglerad marknad bör även kunna driva en MTF-plattform enligt de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.
- (57) Bestämmelserna i detta direktiv om upptagande av instrument till handel enligt de regler som tillämpas av den reglerade marknaden bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper⁽¹⁾. En reglerad marknad bör inte hindras från att tillämpa striktare krav än dem som föreskrivs i detta direktiv vad beträffar emittenter av värdepapper eller instrument som den överväger att ta upp till handel.
- (58) Medlemsstaterna bör kunna utse olika behöriga myndigheter för att genomdriva de vittomfattande krav som anges i detta direktiv. Dessa myndigheter bör vara av offentlig natur för att garantera sitt oberoende gentemot de ekonomiska aktörerna och undvika intressekonflikter. Medlemsstaterna bör i enlighet med den nationella lagstiftningen se till att den behöriga myndigheten finansieras på ett lämpligt sätt. Att offentliga myndigheter utses bör inte utesluta delegering, under den behöriga myndighetens ansvar.
- (59) Konfidentiell information som förmedlas till en medlemsstats kontaktpunkt av en annan medlemsstats kontaktpunkt bör inte betraktas som rent inhemsk.
- (60) För att uppnå likvärdig behandling på hela den integrerade finansmarknaden är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter. En samling gemensamma minimibefogenheter, tillsammans med lämpliga resurser, bör kunna garantera effektiv tillsyn.

⁽¹⁾ EGT L 184, 6.7.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

- (61) För att skydda kunderna, utan att detta påverkar kundernas rätt att väcka talan inför domstol, är det lämpligt att medlemsstaterna uppmuntrar de offentliga eller privata instanser som har inrättats för att lösa tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister, och därvid beaktar kommissionens rekommendation 98/257/EG av den 30 mars 1998 om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda befintliga mekanismer för gränsöverskridande samarbete vid genomförandet av bestämmelserna om reklamationer och förfaranden för reglering av tvister utanför domstol, särskilt nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-Net).
- (62) Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter, andra myndigheter, organ eller personer bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredje land som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG.
- (63) Det är nödvändigt att stärka reglerna om utbyte av information mellan nationella behöriga myndigheter och att öka kraven på att de bistår varandra och samarbetar. Med anledning av den ständigt tilltagande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att detta direktiv genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelse eller misstänkta överträdelse kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. Det är viktigt att sträng yrkesmässig sekretess iakttas vid informationsutbytet, för att sörja för att uppgifterna överförs på ett korrekt sätt och särskilda rättigheter skyddas.
- (64) Rådet inrättade vid sitt möte den 17 juli 2000 en visemannakommitté för regleringen av de europeiska värdepappersmarknaderna. I sin slutrapport föreslog visemannakommittén att en ny lagstiftningsmetod baserad på en strategi på fyra nivåer skulle införas: ramprinciper, åtgärder för genomförandet, samarbete och verkställighet. Nivå 1, direktivet, bör begränsas till breda allmänna ramprinciper, medan nivå 2 bör innehålla tekniska genomförandeåtgärder som skall antas av kommissionen med biträde av en kommitté.
- (65) I den resolution som antogs av Europeiska rådet i Stockholm den 23 mars 2001 välkomnas visemannakommitténs slutrapport och det föreslagna tillvägagångssättet med fyra nivåer för att göra processen för gemenskapslagstiftning på värdepappersområdet effektivare och öppnare.
- (66) Enligt Europeiska rådet i Stockholm bör genomförandeåtgärder på nivå 2 användas oftare, för att sörja för att de tekniska bestämmelserna hålls à jour med utvecklingen på marknaden och på tillsynsområdet, och tidsfrister bör fastställas för alla etapper av arbetet på nivå 2.
- (67) Visemannakommitténs rapport godkändes även i Europaparlamentets resolution av den 5 februari 2002 om genomförandet av lagstiftningen om finansiella tjänster, på grundval av den högtidliga förklaring som kommissionen avgav inför Europaparlamentet samma dag och skrivelsen av den 2 oktober 2001 från kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden till ordföranden för parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor om garantierna för Europaparlamentets roll i denna process.
- (68) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.⁽²⁾
- (69) Europaparlamentet bör ha en tid på tre månader till sitt förfogande för att granska och yttra sig om utkast till genomförandeåtgärder räknat från det första översändandet. I brådskande och vederbörligen berättigade fall bör dock denna tidsfrist kunna förkortas. Om Europaparlamentet antar en resolution inom tidsfristen bör kommissionen se över sitt utkast till åtgärder.
- (70) I syfte att beakta framtida utvecklingstendenser på de finansiella marknaderna bör kommissionen lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av de bestämmelser som gäller ansvarsförsäkring, insynsreglernas tillämpningsområde och möjligheterna att auktorisera mäklare som specialiserar sig på råvaruderivat som värdepappersföretag.
- (71) Målet att skapa en integrerad finansmarknad, på vilken investerare åtnjuter effektivt skydd samtidigt som marknadens effektivitet och integritet på ett övergripande plan upprätthålls, kräver att gemensamma lagstadgade krav, som styr de reglerade marknadernas och andra handelssystemens funktion på ett sätt som förhindrar att bristande insyn eller störningar på en marknad äventyrar den effektiva driften av hela det europeiska finansiella systemet, fastställs avseende värdepappersföretagen, oavsett var i gemenskapen de har auktoriserats. Eftersom detta mål kan uppnås lättare på gemenskapsnivå kan gemenskapen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att nå detta mål.

(¹) EGT L 115, 17.4.1998, s. 31.

(²) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

DEFINITIONER OCH RÄCKVIDD

Artikel 1

Räckvidd

1. Detta direktiv skall tillämpas på värdepappersföretag och reglerade marknader.

2. Följande bestämmelser skall också tillämpas på kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2000/12/EG när de tillhandahåller ett eller flera slag av investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet:

- Artiklarna 2.2, 11, 13 och 14.
- Kapitel II i avdelning II exklusive artikel 23.2 andra stycket.
- Kapitel III i avdelning II exklusive artiklarna 31.2–4 och 32.2–6, 32.8 och 32.9.
- Artiklarna 48–53, 57, 61 och 62.
- Artikel 71.1.

Artikel 2

Undantag

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på

- a) försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 73/239/EEG eller försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 2002/83/EG eller företag som bedriver sådan verksamhet avseende återförsäkring och retrocession som anges i direktiv 64/225/EEG;
- b) personer som tillhandahåller investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag,
- c) personer som tillhandahåller investeringstjänster i de fall då tjänsten tillhandahålls tillfälligt i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga, vilka inte utesluter att tjänsten tillhandahålls,
- d) personer som inte tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet utom handel för egen räkning såvida de inte är marknadsгарanter eller handlar för egen räkning utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt genom att tillhandahålla ett system som är tillgängligt för tredje part i syfte att handla med vederbörande,
- e) personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företaget,

f) personer som tillhandahåller investeringstjänster som endast består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företag och tillhandahållande av investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller andra dotterföretag till samma moderföretag,

g) ledamöterna i Europeiska centralbankssystemet och andra nationella organ som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ som har som uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden,

h) företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på gemenskapsnivå eller ej, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut för sådana företag,

i) personer som för egen räkning handlar med finansiella instrument eller tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat eller derivatkontrakt som omfattas av bilaga I, avsnitt C, punkt 10 till kunderna i sin huvudsakliga verksamhet under förutsättning att detta är en kompletterande verksamhet vid sidan av deras huvudsakliga verksamhet, om man ser på företagsgruppen som helhet, om denna huvudsakliga verksamhet inte är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i detta direktiv eller sådana banktjänster som avses i direktiv 2000/12/EG,

j) personer som tillhandahåller investeringsrådgivning inom ramen för annan professionell verksamhet som inte omfattas av detta direktiv, om ingen specifik ersättning lämnas för denna rådgivning,

k) personer vars huvudsakliga verksamhet består av handel för egen räkning med råvaror och/eller råvaruderivat; detta undantag skall inte gälla när personer som för egen räkning handlar med råvaror och/eller råvaruderivat ingår i en grupp vars huvudsakliga verksamhet är tillhandahållande av andra investeringstjänster i den mening som avses i detta direktiv eller sådana banktjänster som avses i direktiv 2000/12/EG,

l) företag som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet som uteslutande består av handel för egen räkning på marknader för finansiella terminer eller optioner eller andra derivat och på kontantmarknader endast i syfte att skydda positioner på derivatmarknader eller som handlar på uppdrag av andra medlemmar på dessa marknader och ställer priser för dem och som garanteras av clearingmedlemmar på dessa marknader, och ansvaret för verkställigheten av avtal som ingås av dessa företag bärs av clearingmedlemmar på dessa marknader,

m) sammanslutningar som har inrättats av danska och finländska pensionsfonder med det enda syftet att förvalta tillgångarna i pensionsfonder som är medlemmar i dessa sammanslutningar,

n) "agenti di cambio" vars verksamhet och funktion styrs av artikel 201 i det italienska lagdekretet ("decreto legislativo") nr 58 av den 24 februari 1998.

2. Rättigheterna enligt detta direktiv skall inte gälla tillhandahållande av tjänster som motpart vid transaktioner som genomförs av offentliga organ som handhar statsskuld eller ledamöter av Europeiska centralbankssystemet vid utförandet av deras uppgifter enligt fördraget och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken eller vid utförandet av motsvarande uppgifter i enlighet med nationella bestämmelser.

3. För att beakta utvecklingen på finansmarknaderna och sörja för att detta direktiv tillämpas på ett enhetligt sätt får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 64.2, vad gäller undantagen i led c, i, och k, fastställa kriterierna för att avgöra om en verksamhet skall betraktas som en kompletterande verksamhet vid sidan av den huvudsakliga verksamheten, om man ser på företagsgruppen som helhet, och om en verksamhet bedrivs tillfälligt.

Artikel 3

Frivilliga undantag

1. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa detta direktiv på personer för vilka de är hemmedlemsstat och som

— inte får inneha kundernas medel eller värdepapper och som därför inte vid någon tidpunkt får stå i skuld till sina kunder,

— inte får tillhandahålla några investeringstjänster utom mottagande och vidarebefordran av order som avser överlåtbara värdepapper och andelar i företag för kollektiva investeringar samt tillhandahållande av investeringsrådgivning i samband med sådana finansiella instrument, och

— vid tillhandahållande av denna tjänst endast får vidarebefordra order till

i) värdepappersföretag som har auktoriserats i enlighet med detta direktiv,

ii) kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2000/12/EG,

iii) filialer till värdepappersföretag eller till kreditinstitut som är auktoriserade i tredje land och som är föremål för och följer tillsynsregler som de behöriga myndigheterna anser vara minst lika strikta som reglerna i detta direktiv, direktiv 2000/12/EG eller direktiv 93/6/EEG,

iv) företag för kollektiva investeringar som enligt en medlemsstats lagstiftning är auktoriserat att utbjuda andelar till allmänheten och till cheferna i sådana företag,

v) värdepappersföretag med fast kapital enligt artikel 15.4 i rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga⁽¹⁾, vilkas värdepapper är noterade eller omsätts på en reglerad marknad i en medlemsstat,

förutsatt att dessa personers verksamhet är reglerad på nationell nivå.

2. Personer som är uteslutna från direktivets räckvidd enligt punkterna 1 har inte rätt att åtnjuta den frihet att tillhandahålla tjänster och/eller utföra verksamhet eller upprätta filialer som följer av artiklarna 31 respektive 32.

Artikel 4

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *värdepappersföretag*: juridisk person vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla en eller flera investeringstjänster till tredje part och/eller att utföra en eller flera investeringsverksamheter.

Medlemsstaterna får i definitionen av värdepappersföretag inbegripa företag som inte är juridiska personer förutsatt att

a) deras rättsliga ställning sörjer för en skyddsnivå för tredje parts intressen som är likvärdig med den som erbjuds av juridiska personer ger, och

b) de är underkastade sådan motsvarande tillsyn som är lämplig med hänsyn till deras juridiska form.

Om en fysisk person tillhandahåller tjänster som inbegriper innehav av penningmedel eller överlåtbara värdepapper för tredje mans räkning, får denne dock betraktas som värdepappersföretag vid tillämpningen av detta direktiv endast om han, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga kraven i detta direktiv och i direktiv 93/6/EEG, uppfyller följande villkor:

a) Tredje mans äganderätt till instrument och penningmedel måste vara skyddade, särskilt vid företagets eller dess ägares insolvens eller då utmätning, kvittning eller andra anspråk görs gällande av företagets ägare eller dess borgenärer.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 1. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsfördrag.

- b) Företaget måste vara underkastat regler som syftar till att övervaka företagets och dess ägares solvens.
- c) Företagets årsbokslut måste granskas av en eller flera personer som enligt nationell lagstiftning har behörighet att utföra revision av räkenskaper.
- d) Om företaget har endast en ägare måste denne säkerställa att investerarna skyddas om företagets verksamhet upphör till följd av hans död, arbetsförmåga eller annan liknande omständighet.
2. *investerings tjänster och investeringsverksamhet*: någon av de tjänster och de verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga 1 i fråga om de instrument som anges i avsnitt C i bilaga 1.
- Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 fastställa:
- vilka derivatkontrakt som nämns i avsnitt C punkt 7 i bilaga I som anses ha egenskaper som andra derivat till finansiella instrument, med utgångspunkt från bland annat om clearing och avveckling sker via erkända avvecklingsorganisationer, eller om de är föremål för regelmässiga marginalsäkerhetskrav,
- vilka derivatkontrakt som nämns i avsnitt C punkt 10 i bilaga I som anses ha egenskaper som andra derivat till finansiella instrument, med utgångspunkt från bland annat om de handlas på en reglerad marknad eller en MTF-plattform, om clearing och avveckling sker via erkända avvecklingsorganisationer, eller om de är föremål för regelmässiga marginalsäkerhetskrav.
3. *sidotjänst*: någon av de tjänster som anges i avsnitt B i bilaga I.
4. *investeringsrådgivning*: tillhandahållande av personliga rekommendationer till en kund, på dennes begäran eller på värdepappersföretagets initiativ, i fråga om en eller flera transaktioner som avser finansiella instrument.
5. *utförande av order för kunds räkning*: att köpa eller sälja ett eller flera finansiella instrument för kunders räkning.
6. *handel för egen räkning*: handel i finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital.
7. *systematisk internhandlare*: ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent och systematiskt sätt handlar för egen räkning genom att utföra kundorder utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform.
8. *marknadsgarant*: en person som på finansmarknaderna på fortlöpande basis åtagit sig att handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital till priser som fastställts av denne.
9. *portföljförvaltning*: förvaltning av värdepapper på skönsmässig grund enligt uppdrag från enskilda kunder, om dessa portföljer innehåller ett eller flera finansiella instrument.
10. *kund*: varje fysisk eller juridisk person till vilken ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringstjänster och/eller sidotjänster.
11. *professionell kund*: en kund som uppfyller kriterierna i bilaga II.
12. *icke-professionell kund*: en kund som inte är en professionell kund.
13. *marknadsplatsoperatör*: en eller flera personer som leder och/eller driver verksamheten på en reglerad marknad. Den reglerade marknaden kan själv vara marknadsplatsoperatör.
14. *reglerad marknad*: ett multilateralt system som drivs och/eller leds av en marknadsplatsoperatör, vilket sammanför eller möjliggör sammanförandet av flera köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med dess icke skönsmässiga regler –, så att detta leder till avslut i finansiella instrument upptagna till handel enligt dess regler och/eller system, samt är auktoriserat och är löpande verksamt och drivs i enlighet med bestämmelserna i avdelning III.
15. *multilateral handelsplattform, i kortform MTF-plattform (MTF: "Multilateral Trading Facility")*: ett multilateralt system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsoperatör och som sammanför ett flertal köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med icke skönsmässiga regler – så att detta leder till avslut i enlighet med bestämmelserna i avdelning II.
16. *limiterad order*: En order att köpa eller sälja ett finansiellt instrument till ett angivet högsta eller lägsta pris eller bättre och avseende en given volym.
17. *finansiellt instrument*: sådana instrument som anges i bilaga I avsnitt C.
18. *överlåtbara värdepapper*: värdepapper, utom betalningsmedel, som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, t.ex.
- a) aktier och andra värdepapper som motsvarar andelar i aktiebolag, bolag med personligt ansvar eller andra enheter samt depåbevis för aktier,
- b) obligationer eller andra skuldförbindelser, inklusive depåbevis för sådana värdepapper,
- c) alla andra värdepapper som ger rätt att förvärva eller sälja sådana överlåtbara värdepapper eller som resulterar i en kontantavveckling som beräknas utifrån noteringar för överlåtbara värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, råvaror eller andra index eller mått.

19. *penningmarknadsinstrument*: sådana kategorier av instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, t.ex. stats-skuldväxlar, inlåningsbevis och företagscertifikat, med undantag av betalningsmedel.
20. *hemmedlemsstat*:
- när det gäller värdepappersföretag,
 - om värdepappersföretaget är en fysisk person, den medlemsstat där denne har sitt huvudkontor,
 - om värdepappersföretaget är en juridisk person, den medlemsstat där dess stadgeenliga säte är beläget,
 - om värdepappersföretaget i enlighet med nationell lagstiftning saknar stadgeenligt säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget,
 - när det gäller reglerade marknader, den medlemsstat där den reglerade marknaden är registrerad, eller om den enligt nationell lagstiftning inte har något stadgeenligt säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget,
21. *värmedlemsstat*: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett värdepappersföretag har en filial eller tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet eller den medlemsstat i vilken en reglerad marknad tillhandahåller lämpliga arrangemang för att underlätta tillträdet till handeln i dess system för dem som är fjärrmedlemmar eller deltagare på distans och etablerade i samma medlemsstat.
22. *behörig myndighet*: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 48, om inte annat anges i detta direktiv.
23. *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2000/12/EG.
24. *förvaltningsbolag för fondföretag*: ett förvaltningsbolag enligt definitionen i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾.
25. *anknutet ombud*: en fysisk eller juridisk person som på ett enda företrätt värdepappersföretags fulla och ovillkorliga ansvar marknadsför investeringstjänster och/eller sidotjänster till kunder eller presumtiva kunder, tar emot eller vidarebefordrar instruktioner eller order som gäller investeringstjänster eller finansiella instrument från kunder, placerar finansiella instrument och/eller tillhandahåller rådgivning till kunder eller presumtiva kunder i fråga om dessa finansiella instrument eller tjänster.
26. *filial*: ett driftsställe, annat än huvudkontoret, som ingår i ett värdepappersföretag utan att ha egen juridisk form och som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet och som också kan tillhandahålla sidotjänster för vilka/vilken värdepappersföretaget har auktorisation. Alla driftsställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat skall betraktas som en enda filial.
27. *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i ett värdepappersföretag som motsvarar 10 % eller mer av kapitalet eller av rösträtten enligt artikel 92 i direktiv 2001/34/EG, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av det värdepappersföretag som ägarandelen avser.
28. *moderföretag*: ett moderföretag såsom det definieras i artiklarna 1 och 2 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ⁽²⁾.
29. *dotterföretag*: ett dotterföretag såsom det definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag.
30. *ägarkontroll*: ägarkontroll såsom denna definieras i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG.
31. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- ägarintresse*, innebärande ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
 - kontroll*, innebärande förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag, varvid varje dotterföretag till ett dotterföretag också skall anses som dotterföretag till det moderföretag som står över dessa företag.
- Som nära förbindelse skall även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse till en och samma person genom ett kontrollförhållande.
2. För att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna och sörja för en enhetlig tillämpning av detta direktiv får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 förtydliga definitionerna i punkt 1 i denna artikel.

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35).

⁽²⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

AVDELNING II

VILLKOR FÖR AUKTORISATION OCH FÖR VERKSAMHETEN I VÄRDEPAPPERSFÖRETAG

KAPITEL I

VILLKOR OCH FÖRFARANDE FÖR AUKTORISATION

Artikel 5

Auktorisationskrav

1. Varje medlemsstat skall kräva att tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet i form av en regelbunden verksamhet eller rörelse på yrkesmässig grund auktoriseras i förväg i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Denna auktorisation skall beviljas av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som har utsetts i enlighet med artikel 48.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall medlemsstaterna tillåta att varje marknadsplatsoperatör driver en MTF-plattform, förutsatt att det först kontrolleras att detta sker i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel med undantag för artiklarna 11 och 15.

3. Varje medlemsstat skall upprätta ett register över samtliga värdepappersföretag. Detta register skall vara tillgängligt för allmänheten och innehålla information om vilka tjänster och/eller verksamheter värdepappersföretagen är auktoriserade för. Det skall uppdateras regelbundet.

4. Varje medlemsstat skall kräva att

— varje värdepappersföretag som är en juridisk person har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det har sitt säte,

— varje värdepappersföretag som inte är en juridisk person, eller ett värdepappersföretag som är en juridisk person men som enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen inte har något säte, har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det faktiskt bedriver sin verksamhet.

5. När det gäller värdepappersföretag som endast tillhandahåller investeringsrådgivning eller tjänster i form av mottagande och vidarebefordran av order enligt villkoren i artikel 3, får medlemsstaterna tillåta att den behöriga myndigheten på de villkor som anges i artikel 48.2 delegerar administrativa, förberedande eller sidoordnade uppgifter i samband med beviljandet av auktorisationen.

Artikel 6

Auktorisationens räckvidd

1. Hemmedlemsstaten skall se till att det i auktorisationen anges vilka investeringstjänster eller vilken investeringsverksamhet som värdepappersföretaget är auktoriserat att tillhandahålla eller utföra. Auktorisationen får omfatta en eller flera av de sidotjänster som avses i avsnitt B i bilaga 1. Auktorisation får inte i något fall beviljas endast för tillhandahållande av sidotjänster.

2. Ett värdepappersföretag som önskar utvidga sin verksamhet med ytterligare investeringstjänster, annan investeringsverksamhet eller ytterligare sidotjänster vilka inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen skall lämna in en begäran om utvidgning av auktorisationen.

3. Auktorisationen skall gälla inom hela gemenskapen och göra det möjligt för värdepappersföretaget att överallt inom gemenskapen tillhandahålla de tjänster eller utföra den verksamhet för vilka eller vilken det har auktoriserats antingen genom att det etablerar en filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

Artikel 7

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. Den behöriga myndigheten får inte bevilja auktorisation innan den har förvässat sig om att sökanden uppfyller samtliga krav i de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

2. Värdepappersföretaget skall överlämna all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat skall anges vilka verksamhetslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten skall kunna förvissa sig om att värdepappersföretaget vid tiden för auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt bestämmelserna i detta kapitel.

3. En sökande skall inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har utformats och lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

Artikel 8

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som har beviljats ett värdepappersföretag om värdepappersföretaget

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några investeringstjänster eller bedrivit någon investeringsverksamhet under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har lämnats, t.ex. att kraven i direktiv 93/6/EEG skall uppfyllas,

d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser om villkor för verksamheten i värdepappersföretag som antagits i enlighet med detta direktiv,

e) omfattas av något i nationell lagstiftning angivet fall utanför detta direktivs räckvidd som möjliggör återkallelse.

Artikel 9

Personer som leder verksamheten

1. Medlemsstaterna skall kräva att de personer som leder verksamheten i ett värdepappersföretag har tillräckligt god vandel och tillräcklig sådan erfarenhet och vandel för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av företaget.

Om en marknadsplatsoperatör som ansöker om auktorisation för att driva en MTF-plattform, och de personer som leder MTF-plattformens och den reglerade marknadens verksamhet är desamma, skall dessa personer anses uppfylla kraven i punkt 1.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag underrättar den behöriga myndigheten om alla ändringar av företagsledningens sammansättning och samtidigt överlämnar all information som krävs för att bedöma om den nytillträdda ledningspersonalen har tillräckligt god vandel och tillräcklig erfarenhet.

3. Den behöriga myndigheten skall vägra auktorisation om den inte är övertygad om att de personer som skall leda verksamheten i värdepappersföretaget har den erfarenhet och vandel som krävs eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att de föreslagna ändringarna av ledningen för företaget skulle äventyra en sund och ansvarsfull ledning av företaget.

4. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag leds av minst två personer som uppfyller kraven i punkt 1.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna bevilja auktorisation för värdepappersföretag som är fysiska personer eller för värdepappersföretag som är juridiska personer ledda av en enda fysisk person i enlighet med företagens bolagsordning och nationell lagstiftning. Medlemsstaterna skall dock i sådana fall kräva att alternativa åtgärder har vidtagits för att sörja för att dessa värdepappersföretag leds på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

Artikel 10

Aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav

1. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett värdepappersföretag att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet, förrän de har fått upplysningar om vilka aktieägare eller andra delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och om hur stora dessa innehav är.

De behöriga myndigheterna skall vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, inte bedömer aktieägare eller andra delägare med kvalificerade innehav som lämpliga.

Om det finns nära förbindelser mellan värdepappersföretaget och andra fysiska eller juridiska personer, skall den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar den från att på ett effektivt sätt utöva sin tillsynsfunktion.

2. Den behöriga myndigheten skall vägra auktorisation om en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka värdepappersföretaget har nära förbindelser omfattas av lagar och andra författningar i ett tredje land och om dessa, eller svårigheter vid tillämpningen av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

3. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att, direkt eller indirekt, förvärva eller avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag i enlighet med andra stycket först underrättar den behöriga myndigheten om storleken av det innehav förvärvat eller avyttringen skulle leda till. Det skall även krävas att dessa personer underrättar den behöriga myndigheten om huruvida de avser att öka eller minska sitt kvalificerade innehav, om detta skulle leda till att deras andel av röstetalet eller kapitalet skulle uppgå till, understiga eller överstiga 20 %, 33 % eller 50 % eller till att värdepappersföretaget skulle övergå till att bli, eller upphöra att vara, en sådan persons dotterföretag.

Utan att punkt 4 åsidosätts skall den behöriga myndigheten inom tre månader från dagen för den anmälan av ett planerat förvärv som avses i första stycket kunna motsätta sig att den avsedda åtgärden genomförs, om den med tanke på behovet av att sörja för en sund och ansvarsfull ledning av värdepappersföretaget inte är övertygad om att de personer som avses i det stycket är lämpliga i detta avseende. Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig den avsedda åtgärden får den fastställa en tidsfrist för genomförandet.

4. Om ett innehav som avses i punkt 3 förvärvas av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett förvaltningsbolag för ett fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller moderföretaget till ett värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag eller ett förvaltningsbolag för ett fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller en person som har ägarkontroll över ett värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag eller ett förvaltningsbolag för ett fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat och förvärvet skulle leda till att företaget blir ett dotterföretag till förvärvaren eller komma under dennes ägarkontroll, skall prövningen av förvärvet föregås av samråd i enlighet med artikel 60.

5. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag som får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av kapitalinnehav i företaget som får till följd att innehaven överstiger eller understiger något av de gränsvärden som anges i punkt 3 första stycket, skall underrätta den behöriga myndigheten om detta utan dröjsmål.

Varje värdepappersföretag skall också minst en gång om året underrätta behöriga myndigheter om namnen på aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav samt om storleken av dessa innehav, såsom dessa uppgifter framgår t.ex. av information om aktieägare och andra delägare som lämnats vid bolagsstämma eller redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för bolag vilkas överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

6. Medlemsstaterna skall, i det fall de personer som avses i punkt 1 första stycket utövar sitt inflytande på ett sätt som kan vara till skada för en sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, föreskriva att behöriga myndigheterna är skyldiga att vidta lämpliga åtgärder så att detta missförhållande upphör.

Sådana åtgärder får bestå i ansökningar om domstolsförelägganden och/eller sanktioner mot medlemmar av företagsledningen samt i att den rösträtt som är knuten till de ifrågakörande aktieägarnas eller delägarnas aktier eller andelar upphävs.

Liknande åtgärder skall vidtas i fråga om personer som underlåter att lämna förhandsinformation om förvärv eller ökning av kvalificerade innehav. Om ett innehav har förvärvats trots att behöriga myndigheter har motsatt sig förvärvet, skall medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster skall vara ogiltiga eller får förklaras ogiltiga.

Artikel 11

Anslutning till ett auktoriserat system för ersättning till investerare

Den behöriga myndigheten skall kontrollera att varje organ som ansöker om auktorisation vid tiden för auktorisationen uppfyller sina förpliktelser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare.⁽¹⁾

Artikel 12

Startkapital

Medlemsstaterna skall sörja för att de behöriga myndigheterna inte beviljar auktorisation, om värdepappersföretaget med beaktande av den ifrågakörande investeringstjänstens eller investeringsverksamhetens art inte besitter ett tillräckligt startkapital enligt kraven i direktiv 93/6/EEG.

I avvaktan på översyn av direktiv 93/6/EEG skall de värdepappersföretag som avses i artikel 67 omfattas av kapitalkraven i den artikeln.

Artikel 13

Krav på organisationen av verksamheten

1. Hemmedlemsstaten skall kräva att värdepappersföretagen uppfyller de krav avseende organisering av verksamheten som anges i punkterna 2–8.

2. Varje värdepappersföretag skall fastställa såväl riktlinjer för förfaranden i den omfattning som erfordras för att sörja för att företaget, inklusive dess chefer, anställda och anknutna ombud, respekterar sina förpliktelser enligt bestämmelserna i detta direktiv som lämpliga bestämmelser för dessa personers privata transaktioner.

3. Varje värdepappersföretag skall fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att deras kunders intressen påverkas negativt av intressekonflikter i enlighet med artikel 18.

4. Varje värdepappersföretag skall vidta rimliga åtgärder för att sörja för kontinuitet och regelbundenhet i tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet. Värdepappersföretaget skall i detta syfte använda lämpliga och proportionerliga system, resurser och förfaranden.

5. Varje värdepappersföretag skall sörja för att det, om det anlitar tredje part för fullgörandet av operativa funktioner som är av avgörande betydelse för att tjänsterna skall kunna tillhandahållas kunderna kontinuerligt och på ett tillfredsställande sätt och för att investeringsverksamheten skall kunna utföras under kontinuerliga och tillfredsställande former, vidtar rimliga åtgärder för att undvika onödiga ytterligare operativa risker. Utläggande på entreprenad av viktiga driftsfunktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på företagets internkontroll och tillsynsmyndighetens möjligheter att övervaka att företaget respekterar alla sina förpliktelser.

Varje värdepappersföretag skall tillämpa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning samt ha mekanismer för internkontroll och effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlings-system.

6. Varje värdepappersföretag skall se till att alla tjänster och transaktioner det genomför dokumenteras på ett sådant sätt att informationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten skall kunna övervaka att kraven i detta direktiv iaktas, särskilt för kontrollen av att värdepappersföretaget har uppfyllt alla sina förpliktelser i förhållande till sina kunder eller presumtiva kunder.

7. Varje värdepappersföretag som innehar finansiella instrument som tillhör dess kunder skall vidta lämpliga åtgärder för att sörja för att kundernas äganderätt till dessa skyddas, särskilt i händelse av värdepappersföretagets insolvens, samt för att förhindra att en kunds finansiella instrument används för företagets egen räkning, om inte kunden har givit sitt uttryckliga samtycke till detta.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

8. Varje värdepappersföretag som innehar penningmedel som tillhör dess kunder skall vidta lämpliga åtgärder för att sörja för kundernas rättigheter och, om det inte är ett kreditinstitut, förhindra att kundmedel används för företagets egen räkning.

9. När det gäller filialer till värdepappersföretag skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen se till att kravet i punkt 6 efterlevs vid de transaktioner som filialen genomför, utan att detta skall påverka möjligheten för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att få direkt tillgång till dokumentationen i fråga.

10. För att beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och sörja för en enhetlig tillämpning av punkterna 2–9 skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som närmare anger de konkreta organisatoriska krav som skall ställas på värdepappersföretag som tillhandahåller olika slag av investerings-tjänster och/eller utför olika slags investeringsverksamhet och sidos tjänster eller kombinationer därav.

Artikel 14

Handel och avslut av transaktioner på MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver MTF-plattformar förutom att de uppfyller kraven i artikel 13 även upprättar överskådliga, icke skönmässiga, regler och förfaranden för en välordnad handel på lika villkor samt kriterier för effektivt utförande av order.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform upprättar överskådliga regler för vilka kriterier som skall användas för att avgöra vilka finansiella instrument som får omsättas i dess system.

Medlemsstaterna skall i tillämpliga fall kräva att värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform, med beaktande både av vilken användarkategori det rör sig om och typerna av omsatta instrument, tillhandahåller, eller är förvissade om att det finns tillgång till, allmänt tillgänglig information i tillräcklig omfattning för att dess användare skall kunna göra en investeringsbedömning.

3. Medlemsstaterna skall se till att artiklarna 19, 21 och 22 inte tillämpas på transaktioner som i enlighet med reglerna för en MTF-plattform genomförs mellan MTF-plattformens medlemmar eller deltagare eller mellan MTF-plattformen och dess medlemmar eller deltagare beträffande användningen av MTF-plattformen. MTF-plattformens medlemmar eller deltagare skall dock iaktta de förpliktelser som föreskrivs i artiklarna 19, 21 och 22 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order i en MTF-plattformens system.

4. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform skall upprätta och upprätthålla överskådliga, på objektiva kriterier grundade, regler för tillgång till dennas funktioner. Dessa regler skall uppfylla de villkor som fastställs i artikel 42.3.

5. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform tydligt informerar sina användare om deras respektive skyldigheter vid avveckling av transaktioner som utförts i MTF-plattformens system. Medlemsstaterna skall kräva att de värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform har infört de funktioner som krävs för att underlätta effektiv avveckling av transaktioner som genomförs enligt MTF-plattformens system.

6. Om ett överlåtbart värdepapper som har upptagits till handel på en reglerad marknad också omsätts på en MTF-plattform utan emittentens samtycke, skall emittenten inte omfattas av någon skyldighet att offentliggöra finansiell information – inför emissionen, fortlöpande eller separat vid särskilda tillfällen – som gäller den MTF-plattformen.

7. Medlemsstaterna skall kräva att varje värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatör som driver en MTF-plattform följer alla uppmaningar från den behöriga myndigheten enligt artikel 50.1 om att tillfälligt eller definitivt stoppa handeln med ett finansiellt instrument.

Artikel 15

Förbindelser med tredje land

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras värdepappersföretag möter vid etablering eller tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet i tredje land.

2. När det genom de rapporter som avses i punkt 1 kommer till kommissionens kännedom att ett tredje land inte erbjuder värdepappersföretag hemmahörande i gemenskapen effektivt marknadstillträde jämförbart med det som gemenskapen erbjuder värdepappersföretag från ifrågavarande tredje land, får kommissionen lämna förslag till rådet om lämpligt förhandlingsmandat i syfte att uppnå jämförbara konkurrensmöjligheter för värdepappersföretag hemmahörande i gemenskapen. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

3. När det genom de rapporter som avses i punkt 1 kommer till kommissionens kännedom att värdepappersföretag hemmahörande i gemenskapen inte åtnjuter nationell behandling i ett tredje land, innebärande samma konkurrensmöjligheter som erbjuds inhemska företag, och att kravet på effektivt marknadstillträde inte är uppfyllt, får kommissionen inleda förhandlingar i syfte att åstadkomma rättelse.

I de fall som avses i första stycket får kommissionen förutom att inleda förhandlingar, i enlighet med förfarandet i artikel 64.2, när som helst besluta att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall begränsa eller uppskjuta prövningen av ej behandlade eller kommande ansökningar om auktorisation och förvärv av innehav som gjorts av direkta eller indirekta moderföretag som omfattas av detta tredje lands lagstiftning. Sådana begränsningar eller uppskjutanden får inte tillämpas på värdepappersföretag som är vederbörligen auktoriserade inom gemenskapen eller deras dotterföretag avser att upprätta dotterföretag eller då sådana företag eller dotterföretag avser att förvärva innehav i värdepappersföretag hemmahörande i gemenskapen. De får inte heller gälla under längre tid än tre månader.

Före utgången av den tremånadersperiod som avses i andra stycket får kommissionen med beaktande av resultatet av förhandlingarna och i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 besluta att förlänga åtgärderna.

4. När det kommer till kommissionens kännedom att någon av de situationer som avses i punkterna 2 och 3 har uppkommit, skall medlemsstaterna på kommissionens begäran underrätta denna om

- a) varje ansökan om auktorisation av ett direkt eller indirekt ägt dotterföretag till ett moderföretag som omfattas av lagstiftningen i det tredje landet i fråga, och
- b) de får underrättelse i enlighet med artikel 10.3 om att ett sådant moderföretag avser att förvärva ett innehav i ett värdepappersföretag hemmahörande inom gemenskapen, så att det senare företaget blir det förras dotterföretag.

Denna skyldighet att lämna information skall upphöra så snart en överenskommelse har träffats med ifrågavarande tredje land eller när de åtgärder som avses i punkt 3 andra och tredje styckena upphör att gälla.

5. Åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall stå i överensstämmelse med gemenskapens förpliktelser enligt bilaterala eller multilaterala internationella överenskommelser, om rätt att starta och driva verksamhet som värdepappersföretag.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR VERKSAMHETEN I VÄRDEPAPPERSFÖRETAG

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 16

Regelbunden granskning av villkoren för ursprunglig auktorisation

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje värdepappersföretag som auktoriserats på dess territorium alltid uppfyller de villkor

för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i kapitel I i denna avdelning.

2. Medlemsstaterna skall kräva att de behöriga myndigheterna tar fram lämpliga metoder för övervakning av att värdepappersföretagen uppfyller sina förpliktelser enligt punkt 1. De skall kräva att värdepappersföretagen meddelar de behöriga myndigheterna alla väsentliga förändringar av villkoren för ursprunglig auktorisation.

3. När det gäller värdepappersföretag som endast tillhandahåller investeringsrådgivning får medlemsstaterna tillåta att den behöriga myndigheten i överensstämmelse med de villkor som anges i artikel 48.2 delegerar administrativa, förberedande eller sidoordnade uppgifter som har samband med granskningen av villkoren för ursprunglig auktorisation.

Artikel 17

Allmänna krav i fråga om fortlöpande tillsyn

1. Medlemsstaterna skall sörja för att de behöriga myndigheterna övervakar värdepappersföretagens verksamhet så att de kan bedöma om de villkor för verksamheten som föreskrivs i detta direktiv uppfylls. Medlemsstaterna skall sörja för att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om värdepappersföretagen uppfyller dessa krav.

2. När det gäller värdepappersföretag som endast tillhandahåller investeringsrådgivning, får medlemsstaterna tillåta att den behöriga myndigheten på de villkor som anges i artikel 48.2 delegerar administrativa, förberedande eller sidoordnade uppgifter i samband med den regelbundna övervakningen av driftskraven.

Artikel 18

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna skall kräva av värdepappersföretagen att de vidtar alla rimliga åtgärder för att identifiera sådana intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet ledning, personal och anknutna ombud eller varje annan person med direkt eller indirekt koppling till dem genom kontroll och å andra sidan deras kunder, eller mellan två kunder, som uppstår vid tillhandahållandet av investeringstjänster och sidotjänster eller en kombination av sådana tjänster.

2. Om de organisatoriska och administrativa system som ett värdepappersföretag i överensstämmelse med artikel 13.3 infört för att hantera intressekonflikter inte räcker till för att ge rimliga garantier för att effektivt förhindra att kundernas intressen påverkas negativt, skall värdepappersföretaget klart och tydligt informera kunden om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna innan den åtar sig verksamhet för dennes räkning.

3. För att beakta den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och sörja för enhetlig tillämpning av punkterna 1 och 2 skall kommissionen i enlighet med förordningen i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter, i vilka det skall

- a) anges vilka slag av åtgärder ett värdepappersföretag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera och/eller informera om intressekonflikter i samband med att olika slag av investeringstjänster eller sidotjänster och kombinationer av sådana tjänster tillhandahålls, och
- b) upprättas lämpliga kriterier för bestämning av vilka typer av intressekonflikter som kan vara till skada för värdepappersföretagets kunders eller presumtiva kunders intressen.

Avsnitt 2

Bestämmelser om investerarskydd

Artikel 19

Uppföranderegler vid tillhandahållande av investerings-tjänster till kunder

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje värdepappersföretag när det tillhandahåller investeringstjänster, och/eller i förekommande fall sidotjänster, till kunder handlar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och särskilt i enlighet med de principer som anges i punkterna 2–8.

2. All information, inklusive marknadsföringsmaterial, som värdepappersföretaget tillställer kunder eller presumtiva kunder skall vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Marknadsföringsmaterial skall lätt kunna identifieras som sådant.

3. Kunder och presumtiva kunder skall förses med lämplig och begriplig information om

- värdepappersföretaget och dess tjänster,
- finansiella instrument och föreslagna placeringsstrategier; denna information bör innefatta lämpliga riktlinjer om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i dessa instrument eller särskilda placeringsstrategier,
- handelsplatser, och
- kostnader och tillhörande avgifter,

så att dessa har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av finansiellt instrument som erbjuds och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Denna information får lämnas i standardiserad form.

4. När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning, skall det inhämta nödvändiga

upplysningar om kundens eller den presumtiva kundens kunskaper och erfarenhet på det för den specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet samt dennes finansiella ställning och investeringsmål, så att företaget kan rekommendera kunden eller den presumtiva kunden de investeringstjänster och finansiella instrument som är lämpliga för denne.

5. Medlemsstaterna skall se till att värdepappersföretag vid tillhandahållande av andra investeringstjänster än dem i punkt 4 begär att kunden eller den presumtiva kunden lämnar upplysningar om sin kunskap och erfarenhet på det för den erbjudna eller efterfrågade specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet så att värdepappersföretaget kan bedöma om den tänkta investeringstjänsten eller produkten är passande för kunden.

I det fall där värdepappersföretaget mot bakgrund av de upplysningar som erhållits i enlighet med föregående stycke anser att produkten eller tjänsten inte är passande för kunden eller den presumtiva kunden, skall värdepappersföretaget göra kunden eller den presumtiva kunden uppmärksam på detta. Denna information får lämnas i standardiserad form.

I det fall där kunden eller den presumtiva kunden väljer att inte lämna de upplysningar som anges i första stycket, eller lämnar otillräckliga upplysningar om sin kunskap och erfarenhet, skall värdepappersföretaget varna kunden eller den presumtiva kunden för att ett sådant beslut innebär att företaget inte kan avgöra om den tänkta tjänsten eller produkten är passande för denne. Denna information får lämnas i standardiserad form.

6. Medlemsstaterna skall tillåta att värdepappersföretag, när de tillhandahåller investeringstjänster som endast omfattar utförande och/eller mottagande och vidarebefordran av kundorder med eller utan sidotjänster, tillhandahåller dessa investeringstjänster till sina kunder utan att begära de upplysningar eller fatta ett sådant avgörande som avses i punkt 5 om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- Ovan nämnda tjänster avser aktier som upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredje land, penningmarknadsinstrument, obligationer eller andra former av skuldförbindelser (exklusive obligationer eller skuldförbindelser som omfattar derivat), fondandelar och andra okomplicerade finansiella instrument. En marknad i tredje land skall anses vara likvärdig med en reglerad marknad om den uppfyller krav som är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning III. Kommissionen skall offentliggöra en förteckning över de marknader som skall anses vara likvärdiga. Denna förteckning skall regelbundet uppdateras.
- Tjänsten tillhandahålls på initiativ av kunden eller den presumtiva kunden.

— Kunden eller den presumtiva kunden har klart och tydligt informerats om att värdepappersföretaget när det tillhandahåller denna tjänst inte behöver bedöma det tillhandahållna eller erbjudna instrumentets eller den tillhandahållna eller erbjudna tjänstens lämplighet och att denne därför inte åtnjuter det skydd som avses i de relevanta uppföranderegler. Denna information får lämnas i standardiserad form.

— Värdepappersföretaget uppfyller kraven i artikel 18.

7. Värdepappersföretaget skall upprätta en dokumentation som innehåller de eller de mellan företaget och kunden överenskomna handlingarna i vilket eller vilka parternas rättigheter och skyldigheter anges, samt övriga villkor för företagets tillhandahållande av tjänster till kunden. Rättigheter och skyldigheter för överenskommelsens parter kan ingå i form av hänvisningar till andra handlingar eller rättsakter.

8. Kunden måste av värdepappersföretaget få en tillfredsställande rapportering om de tjänster företaget tillhandahållit. Rapporteringen skall i förekommande fall innehålla uppgifter om kostnaderna för de transaktioner och tjänster som utförts för kundens räkning.

9. I det fall en investeringstjänst erbjuds som del av en finansiell produkt för vilken det redan finns andra regler i gemenskapslagstiftning eller gemensamma europeiska normer för kreditinstitut och konsumentkrediter avseende riskbedömning av kunder och/eller informationskrav, skall denna tjänst inte därutöver omfattas av förpliktelserna enligt denna artikel.

10. För att säkerställa att investerarna ges nödvändigt skydd och att punkterna 1–8 tillämpas enhetligt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som skall säkerställa för att värdepappersföretagen följer de principer som anges i dessa punkter när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder. I dessa föreskrifter skall följande beaktas:

- a) Arten av den eller de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
- b) Arten av de finansiella instrument som erbjuds eller tas under övervägande.
- c) Kundens, eller den presumtiva kundens, ställning som icke-professionell eller professionell kund.

Artikel 20

Tillhandahållande av tjänster via ett annat värdepappersföretag

Medlemsstaterna skall tillåta att ett värdepappersföretag som mottar instruktioner om att utföra investeringstjänster eller sidotjänster för en kunds räkning via ett annat värdepappers-

företag förlitar sig på de uppgifter om kunden som överlämnats av det företag som förmedlade instruktionerna. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna skall förbli ansvarigt för att den information som lämnas är fullständig och riktig.

Ett värdepappersföretag som på detta sätt får instruktioner om att utföra tjänster för en kund skall också kunna förlita sig på alla rekommendationer i fråga om tjänsten eller transaktionen som kunden har mottagit från ett annat värdepappersföretag. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna skall förbli ansvarigt för att de rekommendationer och den rådgivning som lämnats är lämpliga för kunden.

Ett värdepappersföretag som mottar instruktioner eller order från en kund via ett annat värdepappersföretag skall förbli ansvarigt för att en tjänst eller transaktion på grundval av sådana uppgifter och rekommendationer genomförs i enlighet med berörda bestämmelser i denna avdelning.

Artikel 21

Skyldighet att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunden

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag när de utför order vidtar alla rimliga åtgärder för att uppnå bästa möjliga resultat för sina kunder med beaktande av pris, kostnad, skynsamhet, sannolikhet för utförande och avveckling, storlek, art eller varje annat övervägande av intresse för utförandet av ordern. Om kunden har givit specifika instruktioner skall dock värdepappersföretaget vara skyldigt att utföra ordern i enlighet med dessa.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför effektiva förfaranden för att följa punkt 1. Medlemsstaterna skall särskilt kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför riktlinjer för utförande av order som gör det möjligt för dem att uppnå bästa möjliga resultat för sina kundorder i enlighet med punkt 1.

3. I riktlinjerna för utförande av order skall för varje kategori av instrument anges uppgifter om de olika handelsplatser där värdepappersföretaget utför sina kundorder och de faktorer som påverkar valet av handelsplats. Riktlinjerna skall minst omfatta de handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretaget att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder.

Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen förser sina kunder med lämplig information om sina riktlinjer för utförande av order. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag i förväg inhämtar ett godkännande från sina kunder beträffande riktlinjerna för utförande av order.

Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretaget, när det i riktlinjerna för utförande av order anges att kundorder kan verkställas utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform, särskilt informerar sina kunder eller presumtiva kunder om denna möjlighet. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen i förväg erhåller uttryckligt godkännande från sina kunder innan de börjar utföra deras kundorder utanför reglerade marknader eller MTF-plattformar. Värdepappersföretag får inhämta detta godkännande antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med enskilda transaktioner.

4. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen övervakar hur deras system och riktlinjer för utförandet av order fungerar i praktiken så att de kan konstatera och avhjälpa eventuella brister. De skall särskilt regelbundet bedöma om de val av handelsplatser för utförandet som anges i riktlinjerna för utförande av order erbjuder det för kunden bästa möjliga resultatet eller om de behöver ändra sitt system för utförande av order. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen meddelar kunderna varje väsentlig förändring av sitt system eller sina riktlinjer för utförande av order.

5. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen på sina kunders begäran kan visa att de har verkställt deras order i enlighet med företagets riktlinjer för utförandet.

6. För att sörja för att investerarna får det skydd de behöver, att marknaderna fungerar på ett rättvist och välordnat sätt samt att punkterna 1, 3 och 4 tillämpas enhetligt, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter i fråga om

- a) kriterierna för fastställande av den relativa betydelsen av de olika faktorer som enligt punkt 1 får beaktas vid fastställandet av bästa möjliga resultat med hänsyn till orderstorlek, ordertyp och kundens ställning som professionell eller icke-professionell kund;
- b) faktorer som får beaktas av ett värdepappersföretag när det ser över sitt system för utförandet och de omständigheter som kan föranleda att det är lämpligt att ändra systemet. Särskilt de faktorer som avgör vilka handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretag att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder;
- c) arten och omfattningen av den information om de riktlinjer för utförandet som skall lämnas till kunderna enligt punkt 3.

Artikel 22

Bestämmelser om hantering av kundorder

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning tillämpar förfaranden och använder system som gör det möjligt att

snabbt, effektivt och rättvist utföra kundernas order, utan att dessa missgynnas i förhållande till andra kunder eller på grund av värdepappersföretagets handel för egen räkning.

Dessa förfaranden och system skall innebära att i övrigt jämförbara kundorder utförs i den tidsföljd de togs emot av värdepappersföretaget.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen, då en kund lämnat en limiterad order avseende aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad som inte utförs omedelbart under rådande marknadsförhållanden, vidtar åtgärder för att underlätta ett så skyndsamt verkställande som möjligt av ordern genom att omedelbart offentliggöra den limiterade kundordern på ett sätt som gör den lätt tillgänglig för övriga marknadsaktörer såvida inte kunden har givit uttryckliga instruktioner att så inte skall ske. Medlemsstaterna får fastslå att värdepappersföretag fullgör denna skyldighet om de vidarebefordrar kundens limiterade order till en reglerad marknad eller MTF-plattform. Medlemsstaterna skall föreskriva att de behöriga myndigheterna får medge undantag från kravet att offentliggöra en limiterad order som är betydande jämfört med den normala orderstorleken på marknaderna, så som denna fastställs i artikel 44.2.

3. För att sörja för att de åtgärder som avser att skydda investerare och få marknaderna att fungera på ett välordnat sätt tar hänsyn till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna och för att se till att punkterna 1 och 2 tillämpas enhetligt, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som skall ange

- a) förutsättningarna för, och arten av, förfaranden och system som leder till att kundorder utförs snabbt, effektivt och rättvist, samt de situationer eller slag av transaktioner som ger värdepappersföretagen en möjlighet att i rimlig omfattning avvika från kravet på snabbt utförande så att de erhåller förmånligare villkor för sina kunder,
- b) de olika metoder genom vilka ett värdepappersföretag kan anses ha fullgjort sin förpliktelse att offentliggöra ej omedelbart utförbara limiterade kundorder på marknaden.

Artikel 23

Krav på värdepappersföretag som utnämner anknutna ombud

1. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att värdepappersföretagen utser anknutna ombud för att marknadsföra företagets tjänster, genomföra affärer eller ta emot instruktioner eller order från kunder eller presumtiva kunder och vidarebefordra dem, placera finansiella instrument samt tillhandahålla rådgivning i fråga om finansiella instrument och tjänster som erbjuds av samma värdepappersföretag.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag som beslutar att utse anknutna ombud förblir fullt och villkorslöst ansvariga för varje handling eller underlåtenhet från det anknutna ombudets sida när detta handlar på företagets vägnar. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen ser till att det anknutna ombudet när det tar kontakt med, eller innan det arbetar med, en kund eller presumtiv kund upplyser denne om sina handlingsbefogenheter och om vilket företag det företräder.

Medlemsstaterna får, i enlighet med artikel 13.6, 13.7 och 13.8, tillåta att anknutna ombud som är registrerade på deras territorium handhar kundernas pengar och/eller finansiella instrument på det värdepappersföretags vägnar och under det värdepappersföretags ansvar för vilket de handlar inom deras territorium eller, om det är fråga om en gränsöverskridande transaktion, på den medlemsstats territorium som tillåter ett anknutet ombud att handha kundernas pengar.

Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen övervakar sina anknutna ombuds verksamhet så att det säkerställs att värdepappersföretagen fortfarande följer detta direktiv när de är verksamma genom anknutna ombud.

3. Medlemsstater som beslutar att tillåta att värdepappersföretag utser anknutna ombud skall upprätta ett offentligt register. Anknutna ombud skall införas i det offentliga registret i den medlemsstat där de har sitt driftsställe.

Om den medlemsstat där det anknutna ombudet har sitt driftsställe har beslutat att inte tillåta att värdepappersföretag som auktoriserats av dess behöriga myndigheter utser anknutna ombud i enlighet med punkt 1, skall dessa anknutna ombud registreras hos den behöriga myndigheten i den stat som är hemmedlemsstat för det värdepappersföretag för vars räkning det handlar.

Medlemsstaterna skall se till att anknutna ombud endast införs i det offentliga registret om det har kunnat fastställas att deras vandel är tillräckligt god och att de har tillräckliga allmänna, ekonomiska och fackinriktade kunskaper för att kunna ge fullständig och korrekt information om varje föreslagen tjänst till kunder eller presumtiva kunder.

Medlemsstaterna får besluta att värdepappersföretag kan kontrollera huruvida de anknutna ombud de har utsett har tillräckligt god vandel och besitter den kunskap som anges i tredje stycket.

Registret skall uppdateras regelbundet. Det skall vara offentligt och kunna konsulteras av allmänheten.

4. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag som utser anknutna ombud vidtar lämpliga åtgärder för att undvika all negativ inverkan som det anknutna ombudets verksamhet som inte omfattas av detta direktiv kan ha på den verksamhet som det anknutna ombudet utför på värdepappersföretagets vägnar.

Medlemsstaterna får tillåta behöriga myndigheter att samarbeta med värdepappersföretag och kreditinstitut, deras branschsammanlutningar och andra enheter i fråga om att registrera anknutna ombud och övervaka att de uppfyller kraven i punkt 3. I synnerhet får anknutna ombud registreras av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller deras branschsammanlutningar och andra enheter under den behöriga myndighetens överinseende.

5. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen inte utser andra anknutna ombud än dem som är införda i de offentliga register som avses i punkt 3.

6. Medlemsstaterna får skärpa kraven i denna artikel eller lägga till andra krav för anknutna ombud som är registrerade inom deras jurisdiktion.

Artikel 24

Transaktioner med godtagbara motparter

1. Medlemsstaterna skall sörja för att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning och/eller att handla för egen räkning och/eller att ta emot och vidarebefordra order kan medverka till eller inleda transaktioner med godtagbara motparter utan att vara skyldiga att uppfylla kraven i artiklarna 19, 21 och artikel 22.1 när det gäller sådana transaktioner eller när det gäller någon form av sidotjänst som är direkt knuten till sådana transaktioner.

2. Som godtagbara motparter skall medlemsstaterna vid tillämpningen av denna artikel erkänna värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag, fondföretag och deras förvaltningsbolag, pensionsfonder och deras förvaltningsbolag, övriga finansiella institut som auktoriserats eller reglerats enligt gemenskapslagstiftningen eller en medlemsstats nationella lagstiftning, företag som enligt artikel 2.1 k och l undantas från tillämpningen av detta direktiv, nationella regeringar och därmed sammanhängande organ, inklusive offentliga organ som har hand om statsskuld, centralbanker och överstatliga organisationer.

En klassificering som godtagbar motpart enligt första stycket skall inte påverka rätten för enheten i fråga att antingen generellt eller per affär begära behandling som en kund vars affärer med värdepappersföretaget skall omfattas av artiklarna 19, 21 och 22.

3. Som godtagbara motparter får medlemsstaterna också erkänna andra företag som uppfyller i förväg bestämda proportionerliga krav, inklusive kvantitativa tröskelvärden. När det gäller transaktioner där de tilltänkta motparterna är belägna inom olika jurisdiktioner skall värdepappersföretaget i fråga om det andra företagets rättsliga ställning rätta sig efter vad som fastställs i lagar och andra författningar i den medlemsstat där det företaget är etablerat.

Medlemsstaterna skall se till att värdepappersföretaget när det i enlighet med punkt 1 inleder transaktioner med sådana företag inhämtar en uttrycklig bekräftelse från den tilltänkta motparten att den godkänner behandling som godtagbar motpart. Medlemsstaterna skall tillåta att värdepappersföretagen inhämtar en sådan bekräftelse antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med varje enskild transaktion.

4. Medlemsstaterna får som godtagbara motparter erkänna enheter i tredje land som motsvaras av de kategorier av enheter som avses i punkt 2.

Medlemsstaterna får som godtagbara motparter även erkänna företag i tredje land såsom dem som avses i punkt 3 enligt de förutsättningar och på de villkor som anges i den punkten.

5. För att sörja för att punkterna 2, 3 och 4 tillämpas enhetligt mot bakgrund av föränderlig marknadspraxis, och för att underlätta effektiva transaktioner på den inre marknaden, får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som fastställer

- a) förfarandena för att begära behandling som kunder enligt punkt 2,
- b) förfarandena för att inhämta den uttryckliga bekräftelsen från presumtiva motparter enligt punkt 3,
- c) de i förväg fastställda proportionella kraven, inklusive kvantitativa tröskelvärden, för att ett företag skall anses vara en godtagbar motpart enligt punkt 3.

Avsnitt 3

Marknadernas genomlysning och integritet

Artikel 25

Skyldighet att vidmakthålla marknadernas integritet, rapportera transaktioner och bevara uppgifter

1. Utan att det påverkar ansvarsfördelningen för genomförandet av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisshandling) ⁽¹⁾ skall medlemsstaterna se till att det finns lämpliga åtgärder så att den behöriga myndigheten har möjlighet att övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att se till att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt så att marknadernas integritet främjas.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretagen under minst fem års tid håller relevanta uppgifter om samtliga transaktioner med finansiella instrument som de har utfört, såväl för egen räkning som för kunds räkning, tillgängliga för den behöriga myndigheten. När det gäller transaktioner som utförts för kunders räkning skall uppgifterna innefatta alla upplysningar och identitetsuppgifter om kunden samt den information som krävs enligt rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar. ⁽²⁾

3. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag som utför transaktioner med något slag av finansiellt instrument som upptagits till handel på en reglerad marknad så snart som möjligt och senast vid slutet av följande arbetsdag lämnar uppgifter om dessa transaktioner till den behöriga myndigheten. Detta krav skall gälla oavsett om transaktionen utfördes på en reglerad marknad eller inte.

De behöriga myndigheterna skall, i enlighet med artikel 58, vidta nödvändiga arrangemang i syfte att säkerställa att den behöriga myndigheten för den mest relevanta marknaden i termer av likviditet för dessa finansiella instrument också mottar denna information.

4. Informationen skall i synnerhet inbegripa detaljuppgifter om namn och nummer på de instrument som har köpts eller sålts, kvantitet, dag och tidpunkt för genomförandet av transaktionen, transaktionspriset samt möjligheten att identifiera det berörda värdepappersföretaget.

5. Medlemsstaterna skall föreskriva att rapporterna skall tillställas den behöriga myndigheten antingen av värdepappersföretaget självt, eller tredje part som handlar för dennes räkning eller genom ett ordermatchnings- eller rapportsystem som godkänts av den behöriga myndigheten eller av den reglerade marknad eller MTF-plattform i vars system transaktionen genomfördes. I de fall transaktionerna rapporteras direkt till den behöriga myndigheten, av en reglerad marknad, en MTF-plattform eller genom ett ordermatchnings- eller rapportsystem som godkänts av den behöriga myndigheten får undantag medges från värdepappersföretagets förpliktelse enligt punkt 3.

6. När, i enlighet med artikel 32.7, de rapporter som anges i denna artikel överlämnas till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten skall den myndigheten vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, såvida inte dessa beslutar att de inte önskar motta denna information.

⁽²⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG (EGT L 344, 28.12.2001, s. 76).

7. För att sörja för att åtgärderna till skydd för marknadernas integritet anpassas med hänsyn till den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna, och för att punkterna 1–5 skall tillämpas på ett enhetligt sätt, får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som fastställer metoder och särskilda åtgärder för rapportering av finansiella transaktioner, uppgifternas innehåll och form samt kriterierna för fastställande av relevant marknad i enlighet med punkt 3.

Artikel 26

Övervakning av att MTF-plattformens regler följs och att andra rättsliga förpliktelser uppfylls

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform upprättar och upprätthåller för MTF-plattformen relevanta och effektiva system och förfaranden för regelbunden övervakning av att dess användare följer MTF-plattformens regler. Värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform skall övervaka de transaktioner som deras användare genomför i deras system så att brott mot dessa regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära marknadsmissbruk kan upptäckas.

2. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform rapporterar betydande överträdelse av dess regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära marknadsmissbruk till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna skall också kräva att värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform utan dröjsmål förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk med relevanta upplysningar och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk i eller med hjälp av dess system.

Artikel 27

Skyldighet för värdepappersföretag att offentliggöra fasta bud

1. Medlemsstaterna skall kräva att systematiska internhandlare i aktier offentliggör ett fast bud i aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad som de är systematiska internhandlare för och som det finns en likvid marknad för. I fråga om aktier för vilka det saknas en likvid marknad skall de systematiska internhandlarna på begäran ge bud till sina kunder.

Bestämmelserna i denna artikel skall gälla systematiska internhandlare när de utför transaktioner som är mindre eller lika stora som standardstorleken på marknaden. Systematiska internhandlare som endast utför transaktioner som är större än standardstorleken på marknaden skall inte omfattas av bestämmelserna i denna artikel.

Systematiska internhandlare får besluta om storleken eller storlekarna för vilka de offentliggör bud. För en specifik aktie

skall varje bud innehålla ett bestämt köp- och/eller säljpris eller priser för en storlek eller storlekar som kan vara upp till standardstorleken på marknaden för den kategori som aktien tillhör. Priset eller priserna skall även återspegla villkoren på marknaden för aktien i fråga.

Aktierna skall indelas i kategorier på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för aktien i fråga. Standardstorleken på marknaden för varje kategori av aktier skall vara en storlek som motsvarar det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för de aktier som ingår i varje kategori av aktier.

Marknaden för varje aktie skall omfatta alla utförda order i Europeiska unionen med avseende på denna aktie, förutom de som är storskaliga jämfört med den storlek som är normal för marknaden.

2. Den behöriga myndigheten för den likviditetsmässigt mest relevanta marknaden, såsom den definieras i artikel 25, för varje aktie skall avgöra minst en gång per år, på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för aktien i fråga, vilken kategori av aktier som den tillhör. Denna information skall offentliggöras för alla marknadsdeltagare.

3. Systematiska internhandlare skall under den tid då marknaderna normalt är öppna regelbundet och kontinuerligt offentliggöra sina bud. De skall ha rätt att när som helst uppdatera sina bud. Vid exceptionella marknadsvillkor skall de också ha rätt att dra tillbaka sina bud.

Budet skall offentliggöras på ett sätt som gör det lätt tillgängligt för andra marknadsaktörer på rimliga affärsmässiga villkor.

Systematiska internhandlare skall, samtidigt som de uppfyller sina förpliktelser enligt artikel 21, utföra de order de mottar från sina icke-professionella kunder när det gäller aktier för vilka de är systematiska internhandlare till budpriserna vid den tidpunkt då ordern mottas.

Systematiska internhandlare skall utföra de order de mottar från sina professionella kunder när det gäller de aktier för vilka de är systematiska internhandlare till budpriserna vid den tidpunkt då ordern mottas. De får emellertid utföra dessa order till ett bättre pris i berättigade fall förutsatt att priset ligger inom ett offentliggjort intervall nära marknadsförhållandena och förutsatt att ordernas storlek överstiger den storlek som är den vanliga i fråga om icke-professionella investerare:

Systematiska internhandlare får vidare utföra order de mottar från sina professionella kunder till priser som skiljer sig från deras budpriser utan att behöva uppfylla de villkor som anges i fjärde stycket i fråga om transaktioner där utförande av ordern i olika värdepapper är en del av en enda transaktion eller i fråga om order som är underkastade andra villkor än det aktuella marknadspriset.

I en situation då en systematisk internhandlare som endast offentliggör ett budpris eller vars högsta budpris är lägre än standardstorleken på marknaden får denne besluta att utföra den del av ordern som överstiger den angivna volymen, under förutsättning att den utförs till det offentliggjorda priset, förutom då något annat medges enligt villkoren i de tidigare två styckena. I de fall då den systematiska internhandlaren avger bud i olika storlekar och mottar en order mellan dessa storlekar som denne väljer att utföra skall denne utföra ordern till ett av de offentliggjorda priserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 22, förutom då något annat medges enligt villkoren i föregående två stycken.

4. De behöriga myndigheterna skall kontrollera

- a) att värdepappersföretagen regelbundet uppdaterar de köp- och/eller säljpriser som offentliggörs i enlighet med punkt 1, och att de har priser som är representativa för marknadsvillkoren.
- b) att värdepappersföretagen iakttar villkoren för bättre priser enligt punkt 3 fjärde stycket.

5. Systematiska internhandlare skall, på grundval av sin affärspolicy och på ett objektiva icke diskriminerande sätt, tillåtas avgöra vilka personer de ger tillgång till sina bud. De skall därför ha tydliga bestämmelser som reglerar tillgången till sina bud. Systematiska internhandlare får vägra att ingå, eller avbryta, affärsförbindelser med investerare på grundval av affärsmässiga överväganden som investerarens kreditvärdighet, motpartsrisk och den slutliga avvecklingen av transaktionen.

6. I syfte att begränsa risken att exponeras för flera transaktioner från samma kund skall systematiska internhandlare tillåtas att på ett icke diskriminerande sätt begränsa det antal transaktioner från samma kund de åtar sig att inleda på de offentliggjorda villkoren. De skall också tillåtas att på ett icke diskriminerande sätt och i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 begränsa det totala antalet transaktioner från olika kunder vid samma tidpunkt, men endast under förutsättning att antalet och/eller volymen av orderna som kunderna efterfrågar avsevärt överstiger normen.

7. För att sörja för en enhetlig tillämpning av punkterna 1–6 på ett sätt som underlättar korrekt aktievärdering och maximerar värdepappersföretagens möjligheter att uppnå bästa möjliga resultat för sina kunder, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter, som anger

- a) kriterierna för tillämpningen av punkterna 1 och 2.
- b) kriterierna som avgör när ett bud offentliggörs regelbundet och fortlöpande och på ett sätt som gör det lätt tillgängligt

samt med vilka medel värdepappersföretagen kan uppfylla sina förpliktelser att offentliggöra sina bud, inbegripet möjligheterna att utnyttja

- i) systemen på en reglerad marknad som har tagit upp instrumentet i fråga till handel,
 - ii) tredje mans tjänster, eller
 - iii) egna arrangemang.
- c) de allmänna kriterierna för fastställande av de transaktioner där utförandet i flera värdepapper är en del av en transaktion eller order som omfattas av andra villkor än det aktuella marknadspriset.
 - d) de allmänna kriterierna för fastställande av vad som kan anses vara exceptionella marknadsvillkor som tillåter tillbakadragande av bud samt villkor för uppdatering av bud.
 - e) kriterierna för fastställande av vad som är den normala storleken på de order som icke-professionella investerare lägger.
 - f) kriterierna för fastställande av vad som innebär ett avsevärt överstigande av normen enligt punkt 6.
 - g) kriterierna för fastställande av när priserna ligger inom ett offentliggjort intervall nära marknadsförhållandena.

Artikel 28

Offentliggöranden från värdepappersföretag efter avslutade transaktioner

1. Medlemsstaterna skall åtminstone kräva att värdepappersföretag, som för egen eller en kunds räkning genomför transaktioner med aktier som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller MTF-plattform utanför en reglerad marknad eller MTF-plattform, offentliggör uppgifter om pris och volymer för dessa transaktioner samt om den tidpunkt då de genomfördes. Denna information skall på rimliga affärsmässiga villkor offentliggöras i så nära realtid som möjligt och på ett sätt som gör den lätt tillgänglig för andra marknadsdeltagare.

2. Medlemsstaterna skall kräva att den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1 och tidsfristerna för offentliggörandet av den överensstämmer med de krav som antagits i enlighet med artikel 45. Om de beslut som antagits i enlighet med artikel 45 innehåller föreskrifter om förlängd tidsfrist för vissa slag av aktietransaktioner skall en sådan möjlighet även gälla för sådana transaktioner då de genomförs utanför en reglerad marknad eller en MTF-plattform.

3. För att sörja för att marknaderna fungerar korrekt och genomlyst samt att punkt 1 tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter, som skall

- a) ange med vilka medel värdepappersföretagen får uppfylla sina förpliktelser enligt punkt 1, inbegripet möjligheterna att utnyttja
 - i) systemen på en reglerad marknad som har tagit upp aktien i fråga till handel eller systemen på en MTF-plattform där aktien i fråga omsätts,
 - ii) tredje mans tjänster, eller
 - iii) egna arrangemang,
- b) förtydliga tillämpningen av förpliktelsen enligt punkt 1 på transaktioner som innebär att aktier används som säkerhet, för utlåning eller för andra ändamål när aktietransaktionen fastställs av andra faktorer än aktiens aktuella marknadsvärdering.

Artikel 29

Informationskrav före handel på en MTF-plattform

1. Medlemsstaterna skall, åtminstone när det gäller aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad, kräva att värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform offentliggör aktuella köp- och säljbud samt orderdjupet vid dessa priser som visas i deras system. Medlemsstaterna skall se till att sådan information görs tillgänglig för allmänheten på rimliga affärsmässiga villkor och fortlöpande under den tid då marknaderna normalt är öppna.
2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna på grundval av marknadsmodell, ordertyp och orderstorlek har möjlighet att göra undantag från förpliktelsen för värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform att offentliggöra den information som avses i punkt 1 i de fall som definieras i enlighet med punkt 3. De behöriga myndigheterna skall särskilt ha möjlighet att göra undantag från denna förpliktelse när det gäller transaktioner av stor omfattning i förhållande till den normala omfattningen av transaktionerna för aktien eller aktiekategorin i fråga.
3. För att sörja för att punkterna 1 och 2 tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter i fråga om
 - a) de köp- och säljbud eller utsedda marknadsgaranters bud, samt det orderdjup vid dessa priser, som skall offentliggöras,
 - b) orderstorlek eller ordertyp för vilka det enligt punkt 2 får medges undantag från kravet på information före handel,
 - c) den marknadsmodell för vilken det enligt punkt 2 får medges undantag från kravet på information före handel. Detta gäller särskilt tillämpningen av denna förpliktelse på handelsmetoder som tillämpas av en MTF-plattform som

enligt sina regler genomför transaktioner med hänvisning till priser som fastställts utanför MTF-plattformens system eller genom periodiskt återkommande auktioner.

Utom när det är motiverat av MTF-plattformens särskilda art, skall innehållet i dessa genomförandeåtgärder vara detsamma som i de genomförandeåtgärder som anges i artikel 44 för reglerade marknader.

Artikel 30

Krav på MTF-plattformar om information efter handel

1. Medlemsstaterna skall, åtminstone när det gäller aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad, kräva att värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform offentliggör priser, volymer och tidpunkter för transaktioner som genomförts i dess system. Medlemsstaterna skall kräva att alla uppgifter om sådana transaktioner offentliggörs på rimliga affärsmässiga villkor i så nära realtid som möjligt. Detta krav skall inte gälla uppgifter om transaktioner som genomförts på en MTF-plattform och som har offentliggjorts i en reglerad marknads system.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att den behöriga myndigheten får tillåta värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform att på grundval av typ eller storlek uppskjuta offentliggörandet av uppgifterna om transaktionerna. De behöriga myndigheterna skall särskilt ha möjlighet att tillåta att offentliggörandet skjuts upp när det gäller transaktioner av stor omfattning i förhållande till den normala omfattningen av transaktionerna för aktien eller aktiekategorin i fråga. Medlemsstaten skall kräva att MTF-plattformar i förväg inhämtar ett godkännande av de föreslagna arrangemangen för ett uppskjutet offentliggörande från den behöriga myndigheten och kräva att dessa arrangemang klart och tydligt meddelas marknadsdeltagare och investerare i allmänhet.

3. För att se till att finansmarknaderna fungerar effektivt och korrekt och att punkterna 1 och 2 tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter i fråga om

- a) omfattningen av, och innehållet i, den information som skall offentliggöras,
- b) under vilka förutsättningar värdepappersföretag eller marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform får uppskjuta offentliggörandet av transaktioner och de kriterier som skall tillämpas för att på grundval av omfattning och aktiekategori avgöra för vilka transaktioner offentliggörandet får skjutas upp.

Utom när det är motiverat av MTF-plattformens särskilda art, skall innehållet i dessa genomförandeåtgärder vara detsamma som i de genomförandeåtgärder som fastställs i artikel 45 för reglerade marknader.

KAPITEL III

VÄRDEPAPPERSFÖRETAGENS RÄTTIGHETER

Artikel 31

Frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet

1. Medlemsstaterna skall se till att varje värdepappersföretag som i enlighet med detta direktiv, och när det gäller kreditinstitut, i enlighet med direktiv 2000/12/EG, är auktoriserat och står under tillsyn av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat fritt får tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster inom deras territorium, förutsatt att tjänsterna och verksamheten omfattas av värdepappersföretagets auktorisation. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna får inte ställa några ytterligare krav på sådana värdepappersföretag eller kreditinstitut i de avseenden som omfattas av detta direktiv.

2. Varje värdepappersföretag som för första gången önskar tillhandahålla tjänster eller utöva verksamhet inom en annan medlemsstats territorium, eller som önskar ändra omfattningen av de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som redan utövas i en annan medlemsstat, skall meddela följande till de behöriga myndigheterna i företagets hemmedlemsstat:

- a) I vilken medlemsstat det avser att inleda verksamhet.
- b) En verksamhetsplan, i vilken särskilt skall anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt sidotjänster företaget avser att tillhandahålla eller utföra, samt huruvida det avser att använda anknutna ombud inom de medlemsstaters territorium där det avser att tillhandahålla tjänster.

I det fall ett värdepappersföretag avser att använda sig av anknutna ombud, skall den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat på begäran av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och inom rimlig tid meddela vilka anknutna ombud som värdepappersföretaget tänker använda sig av i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten får offentliggöra sådana uppgifter.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skall inom en månad från mottagandet av informationen vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 56.1. Värdepappersföretaget får därefter börja tillhandahålla investeringstjänsten eller investeringstjänsterna i fråga i värdmedlemsstaten.

4. Värdepappersföretaget skall skriftligt meddela den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 2 senast en månad innan ändringen genomförs. Den behöriga myndig-

heten i hemmedlemsstaten skall underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om sådana ändringar.

5. Medlemsstaterna skall utan några ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver MTF-plattformar från andra medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder inom medlemsstatens territorium för att underlätta för användare eller deltagare på distans som är etablerade inom medlemsstatens territorium att få tillträde till och använda deras system.

6. Värdepappersföretaget eller den marknadsplatsoperatör som driver en MTF-plattform skall underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i MTF-plattformens hemmedlemsstat skall inom en månad vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstat där MTF-plattformen avser att vidta sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i MTF-plattformens hemmedlemsstat skall på begäran av den behöriga myndigheten i MTF-plattformens värdmedlemsstat och inom en rimlig frist vidarebefordra identiteten för de av MTF-plattformens medlemmar eller deltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

Artikel 32

Etablering av filialer

1. Medlemsstaterna skall se till att investeringstjänster och/eller investeringsverksamhet samt sidotjänster kan tillhandahållas eller bedrivs inom deras territorium i enlighet med detta direktiv och direktiv 2000/12/EG genom filialer förutsatt att tjänsterna och verksamheten i fråga omfattas av den auktorisation som värdepappersföretaget eller kreditinstitutet beviljats i hemmedlemsstaten. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna skall inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de frågor som omfattas av detta direktiv utöver vad som är tillåtet enligt punkt 7.

2. Medlemsstaterna skall kräva att varje värdepappersföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium först underrättar den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och därvid meddelar följande:

- a) Inom vilken eller vilka medlemsstaters territorium företaget avser att etablera en filial.
- b) En verksamhetsplan, i vilken bland annat skall anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt vilka sidotjänster som skall tillhandahållas eller utövas samt filialens organisationsstruktur samt uppgift om huruvida filialen avser att använda anknutna ombud.
- c) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas.
- d) Namnen på de som leder filialens verksamhet.

I de fall ett värdepappersföretag använder sig av ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför dess hemmedlemsstat skall detta anknutna ombud vara införlivat med filialen och vara underkastat bestämmelserna om filialer i detta direktiv.

3. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten med beaktande av den avsedda verksamheten inte har anledning att ifrågasätta värdepappersföretagets administrativa struktur eller finansiella situation, skall den inom tre månader efter att ha mottagit fullständiga uppgifter vidarebefordra dessa till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 56.1 och underrätta värdepappersföretaget om detta.

4. Utöver de uppgifter som avses i punkt 2 skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översända upplysningar om det auktoriserade system för ersättning till investerare som värdepappersföretaget är medlem i enlighet med direktiv 97/9/EG till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten. Om uppgifterna ändras skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om detta.

5. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet skall den underrätta värdepappersföretaget i fråga om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.

6. Filialen får etableras och inleda sin verksamhet efter meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller, om denna inte har lämnat något sådant meddelande, senast inom två månader från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översände sitt meddelande.

7. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen skall ha ansvaret att sörja för att de tjänster som filialen tillhandahåller eller utövar på dess territorium uppfyller kraven i artiklarna 19, 21, 22, 25, 27 och 28 och i bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen skall ha rätt att granska verksamhetsformerna vid filialen och begära att de ändringar görs som är oundgängligen nödvändiga för att myndigheten skall kunna sörja för efterlevnaden av kraven i artiklarna 19, 21, 22, 25, 27 och 28 och i bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar i förhållande till tjänster och/eller verksamheter som tillhandahålls eller utövas av filialen inom dess territorium.

8. Varje medlemsstat skall föreskriva att då ett värdepappersföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat har etablerat en filial inom dess territorium får den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, under utövandet av sina uppgifter och efter att ha underrättat den behöriga

myndigheten i värdmedlemsstaten, genomföra inspektioner på plats vid filialen i fråga.

9. Vid ändring av förhållanden om vilka uppgifter lämnats enligt punkt 2 skall värdepappersföretaget skriftligen meddela ändringen till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten senast en månad innan det genomför ändringen. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten skall också, genom hemmedlemsstatens behöriga myndighets försorg, underrättas om ändringen.

Artikel 33

Tillträde till reglerade marknader

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning eller handla för egen räkning har rätt att bli medlemmar av, eller få tillträde till, reglerade marknader som är etablerade inom deras territorium genom någon av följande åtgärder:

- a) Direkt genom att etablera filialer i värdmedlemsstaterna.
- b) Genom att bli fjärrmedlem, eller få tillträde på distans, till den reglerade marknaden utan något krav på etablering i den reglerade marknads hemmedlemsstat, om de förfaranden och system för handeln som används på marknaden i fråga inte kräver fysisk närvaro för att transaktioner skall kunna genomföras där.

2. Medlemsstaterna får inte införa några ytterligare bestämmelser eller administrativa krav inom det område som omfattas av detta direktiv avseende värdepappersföretag som utövar den rättighet som tillkommer dem enligt punkt 1.

Artikel 34

Tillträde till central motpart och andra system för clearing och avveckling samt rätt att välja avvecklingssystem

1. Medlemsstaterna skall kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater har rätt till tillträde till central motpart och andra system för clearing- och avveckling inom deras territorium för fullgörande eller avveckling av transaktioner med finansiella instrument.

Medlemsstaterna skall kräva att sådana värdepappersföretag ges tillträde till dessa system enligt samma icke-diskriminerande, öppna redovisade och objektiva kriterier som dem som gäller för nationella aktörer. Medlemsstaterna får inte begränsa utnyttjandet av systemen till clearing och avveckling av transaktioner med finansiella instrument som genomförts på en reglerad marknad eller en MTF-plattform inom deras respektive territorier.

2. Medlemsstaterna skall kräva att de reglerade marknaderna inom deras territorier ger alla sina medlemmar eller aktörer rätt att välja system för avveckling av de transaktioner med finansiella instrument som utförts på den reglerade marknaden i fråga, förutsatt att

- a) förbindelserna och avtalen mellan det valda avvecklingssystemet och varje annat system eller funktion är sådana att en effektiv och ekonomisk avveckling av transaktionen i fråga säkerställs, och att
- b) den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den reglerade marknaden har tillstyrkt att utnyttjande av ett annat system för avveckling av transaktioner som genomförts på den reglerade marknaden än det som valts av marknaden i fråga ger tekniska förutsättningar för att finansmarknaderna skall kunna fungera friktionsfritt och korrekt.

Denna bedömning av den reglerade marknaden från den behöriga myndighetens sida föregriper inte de nationella centralbankernas, i egenskap av tillsynsmyndigheter, eller andra tillsynsmyndigheters behörighet att övervaka avvecklingssystemen. Den behöriga myndigheten skall beakta den tillsyn/övervakning som dessa institutioner redan har genomfört, så att onödig överlappning av kontrollen undviks.

3. Värdepappersföretagens rättigheter enligt punkterna 1 och 2 skall inte påverka den rätt som operatörerna av en central motpart eller ett annat system för clearing och avveckling har att på berättigade affärsmässiga grunder vägra att tillhandahålla de begärda tjänsterna.

Artikel 35

Bestämmelser om central motpart och system för clearing och avveckling för MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna skall inte hindra värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och/eller avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som genomförts av marknadsaktörerna i deras system.

2. Den behöriga myndigheten för värdepappersföretag och marknadsplatsoperatörer som driver en MTF-plattform får inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, förutom i de fall det har visat sig nödvändigt för att MTF-plattformen i fråga skall kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 34.2.

För att undvika onödig överlappning av kontrollen skall den behöriga myndigheten beakta den övervakning/tillsyn av de clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av de nationella centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet på området.

AVDELNING III

REGLERADE MARKNADER

Artikel 36

Auktorisation och tillämplig lagstiftning

1. Medlemsstaterna skall bevilja auktorisation som reglerad marknad endast för sådana system som uppfyller kraven i denna avdelning.

Auktorisation som reglerad marknad skall beviljas endast om den behöriga myndigheten har förvärvat sig om att såväl marknadsplatsoperatören som den reglerade marknadens system i vart fall uppfyller de krav som fastställs i denna avdelning.

Om den reglerade marknaden är en juridisk person och förvaltas eller drivs av en annan marknadsplatsoperatör än själva den reglerade marknaden, skall medlemsstaterna fastställa hur de olika förpliktelser som åligger marknadsplatsoperatören enligt detta direktiv skall fördelas mellan den reglerade marknaden och marknadsplatsoperatören.

Den reglerade marknadens operatör skall tillhandahålla all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat skall anges vilka verksamhetslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten skall kunna förvässa sig om att den reglerade marknaden vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt bestämmelserna i denna avdelning.

2. Medlemsstaterna skall kräva att den reglerade marknadens operatör utför de uppgifter som har samband med den reglerade marknadens organisation och verksamhet under den behöriga myndighetens tillsyn. Medlemsstaterna skall sörja för att de reglerade marknaderna följer bestämmelserna i denna avdelning. De skall också se till att de behöriga myndigheterna övervakar att de reglerade marknaderna alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna skall sörja för att marknadsplatsoperatören är ansvarig för att se till att den reglerade marknad han förvaltar uppfyller alla krav i denna avdelning.

Medlemsstaterna skall också se till att marknadsplatsoperatören har befogenhet att utöva de rättigheter som enligt detta direktiv tillkommer den reglerade marknad han förvaltar.

4. Tillämplig offentligrättslig lag för handel som genomförs enligt den reglerade marknadens system skall vara lagen i den reglerade marknadens hemmedlemsstat, utan att detta påverkar tillämpningen av berörda bestämmelser i direktiv 2003/6/EG.

5. Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som beviljats en reglerad marknad om den

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har varit i drift under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall förfaller,

- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,
- d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv,
- e) omfattas av något fall som enligt nationell lagstiftning föreskriver återkallelse.

Artikel 37

Krav på ledningen för den reglerade marknaden

1. Medlemsstaterna skall kräva att de personer som leder verksamheten inom och driften av en reglerad marknad har den vandel och erfarenhet som krävs för sund och ansvarsfull ledning och drift av den reglerade marknaden. Medlemsstaterna skall även kräva att den reglerade marknads operatör underlättar den behöriga myndigheten om vilka personer som leder verksamheten inom och driften av den reglerade marknaden och om alla förändringar i detta avseende.

Den behöriga myndigheten skall vägra att tillstyrka föreslagna förändringar om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att de föreslagna förändringarna skulle i sak äventyra en sund och ansvarsfull förvaltning och drift av den reglerade marknaden.

2. Medlemsstaterna skall vid auktoriseringsförfarandet se till att den eller de personer som leder verksamheten inom och driften av en redan auktoriserad reglerad marknad i enlighet med villkoren i detta direktiv anses uppfylla de krav som föreskrivs i punkt 1.

Artikel 38

Krav avseende personer som utövar ett betydande inflytande på förvaltningen av en reglerad marknad

1. Medlemsstaterna skall kräva att var och en som har möjlighet att direkt eller indirekt utöva ett betydande inflytande på förvaltningen av den reglerade marknaden är lämplig i detta sammanhang.

2. Medlemsstaterna skall kräva att den reglerade marknads operatör

- a) tillhandahåller den behöriga myndigheten, och offentliggör, upplysningar om den reglerade marknads och/eller marknadsplatsoperatörens ägarstruktur, särskilt om vilka parter som har möjlighet att utöva ett betydande inflytande på den reglerade marknads förvaltning och om omfattningen av dessa parter intressen, och
- b) underrättar den behöriga myndigheten om, och offentliggör, varje ändring av ägarförhållandena som leder till att sammansättningen av de personer som utövar ett avsevärt inflytande på den reglerade marknaden ändras.

3. Den behöriga myndigheten skall vägra att tillstyrka föreslagna förändringar av de intressen som kontrollerar den reglerade marknaden och/eller marknadsplatsoperatören om den har objektiva och påvisbara skäl att anta att dessa skulle äventyra en sund och ansvarsfull förvaltning av den reglerade marknaden.

Artikel 39

Organisatoriska krav på den reglerade marknaden

Medlemsstaterna skall kräva att en reglerad marknad

- a) har vidtagit åtgärder för att kunna klart identifiera och hantera möjliga negativa följder för driften av den reglerade marknaden, eller för dess aktörer, av konflikter mellan den reglerade marknads, dess ägares eller marknadsplatsoperatörens intressen och den reglerade marknads sunda funktion, särskilt när sådana intressekonflikter skulle kunna äventyra fullgörandet av någon av de funktioner som den behöriga myndigheten delegerat till den reglerade marknaden,
- b) har tillräckliga förutsättningar för att kunna hantera de risker den är exponerad för, vidtar lämpliga åtgärder och inför system för att identifiera alla betydande risker för dess verksamhet och vidtar effektiva åtgärder för att reducera sådana risker,
- c) är utrustad så att systemets tekniska operationer hanteras korrekt och har vidtagit effektiva kompletterande åtgärder för att hantera riskerna för systemavbrott,
- d) har överblickbara, icke skönmässiga regler och förfaranden för rättvis och välordnad handel och upprättar objektiva kriterier för effektivt utförande av order,
- e) har vidtagit verksamma åtgärder för att underlätta effektivt slutförande utan dröjsmål av de transaktioner som utförs i dess system,
- f) vid tidpunkten för auktorisationen och därefter fortlöpande har tillräckliga finansiella resurser för att goda förutsättningar skall föreligga för att den skall kunna fungera korrekt med hänsyn till arten och omfattningen av de transaktioner som genomförs på marknaden och till sammansättningen och graden av dess riskexponering.

Artikel 40

Upptagande av finansiella instrument till handel

1. Medlemsstaterna skall kräva att de reglerade marknaderna har tydliga och öppet redovisade regler för upptagande av finansiella instrument till handel.

Dessa regler skall sörja för att handeln med varje finansiellt instrument som tas upp till handel på en reglerad marknad kan ske på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt och att de, när det rör sig om överlåtbara värdepapper, är fritt överlåtbara.

2. I fråga om derivat skall reglerna särskilt sörja för att utformningen av derivatavtalet möjliggör en korrekt prissättning och garanterar effektiva avvecklingsvillkor.

3. Utöver förpliktelserna enligt punkterna 1 och 2 skall medlemsstaterna kräva att varje reglerad marknad upprättar och vidmakthåller effektiva funktioner för att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper som upptas till handel på en reglerad marknad fullgör sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och vid särskilt betydelsefulla händelser).

Medlemsstaterna skall se till att den reglerade marknaden vidtar åtgärder som underlättar för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt gemenskapslagstiftningen.

4. Medlemsstaterna skall sörja för att de reglerade marknaderna har vidtagit de åtgärder som krävs för att regelbundet kunna kontrollera att kraven för upptagande till handel uppfylls när det gäller finansiella instrument som de har tagit upp till handel.

5. Ett överlåtbart värdepapper som har tagits upp till handel på en reglerad marknad får därefter tas upp till handel på andra reglerade marknader även utan emittentens samtycke och i enlighet med berörda bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den... om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁽¹⁾. Den reglerade marknaden skall underrätta emittenten om att den tagit upp emittentens värdepapper till handel. Emittenten skall inte omfattas av något krav på att överlämna sådan information som krävs enligt punkt 3 direkt till en reglerad marknad som tagit upp emittentens instrument till handel utan dennes samtycke.

6. För att sörja för att punkterna 1–5 tillämpas enhetligt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter, i vilka det skall

a) anges vilka faktorer den reglerade marknaden skall beakta för varje kategori av instrument när den bedömer om ett instrument emitteras på ett sätt som uppfyller kraven i punkt 1 andra stycket för att det skall få tas upp till handel inom de olika marknadssegment där den reglerade marknaden är verksam,

b) förtydligas vilka funktioner den reglerade marknaden skall införa för att kunna anses ha uppfyllt sin skyldighet att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper uppfyller sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och särskilt vid betydelsefulla händelser),

c) förtydligas vilka åtgärder den reglerade marknaden måste vidta enligt punkt 3 för att underlätta för dess medlemmar

eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt gemenskapslagstiftningen.

Artikel 41

Stopp för handeln med instrument och avförande av ett instrument från handel

1. Utan att det påverkar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 50.2 j och 50.2 k att begära att handeln med ett instrument skall stoppas eller att det skall avföras från handel, får en reglerad marknads operatör tillfälligt stoppa handeln med ett finansiellt instrument eller avföra ett instrument från handel som inte längre motsvarar den reglerade marknads regler, såvida inte en sådan åtgärd allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Trots att reglerade marknaders marknadsplatsoperatörer har möjlighet att direkt informera andra reglerade marknaders marknadsplatsoperatörer skall medlemsstaterna kräva att om operatören av en reglerad marknad tillfälligt stoppar handeln med ett finansiellt instrument eller avför ett instrument från handel skall denne offentliggöra sitt beslut och lämna relevanta uppgifter till den behöriga myndigheten. Denna skall underätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.

2. En behörig myndighet som begär att handeln med ett instrument skall stoppas tillfälligt eller avföras från handel på en eller flera reglerade marknader skall omedelbart offentliggöra sitt beslut och informera de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater. De behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna skall begära att handeln med detta finansiella instrument tillfälligt stoppas eller att instrumentet avförs från handel på de reglerade marknader och MTF-plattformar som är i verksamhet under deras respektive myndighet, såvida inte en sådan åtgärd allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Artikel 42

Tillträde till reglerade marknader

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje reglerad marknad upprättar och upprätthåller öppet redovisade, icke-diskriminerande regler som bygger på objektiva kriterier för tillträde till, eller medlemskap av den reglerade marknaden.

2. I dessa skall det anges vilka förpliktelser medlemmarna eller aktörerna har till följd av

a) den reglerade marknads uppbyggnad och förvaltning,

b) de regler som gäller transaktioner på marknaden,

⁽¹⁾ EUT L

- c) de yrkesregler som gäller för personalen vid de värdepappersföretag eller kreditinstitut som är verksamma på marknaden,
- d) de villkor som enligt punkt 3 gäller för andra medlemmar eller aktörer än värdepappersföretag och kreditinstitut,
- e) regler och förfaranden för clearing och avveckling av transaktioner som genomförs på den reglerade marknaden.

3. Reglerade marknader får som medlemmar eller aktörer uppta värdepappersföretag och kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2000/12/EG samt andra personer som

- a) är lämpliga,
- b) besitter tillräcklig handelsförmåga och handelskompetens,
- c) i tillämpliga fall har lämplig organisation,
- d) har tillräckliga resurser för sin uppgift med beaktande av de olika finansiella arrangemang som den reglerade marknaden har upprättat för att garantera korrekt avveckling av transaktioner.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att medlemmar och aktörer inte är skyldiga att iaktta skyldigheterna enligt artiklarna 19, 21 och 22 i förhållande till varandra när det gäller transaktioner som genomförs på en reglerad marknad. Den reglerade marknads medlemmar eller aktörer skall dock iaktta de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 19, 21 och 22 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order på en reglerad marknad.

5. Medlemsstaterna skall sörja för att det i reglerna om tillträde till eller medlemskap i en reglerad marknad finns föreskrifter om värdepappersföretags och kreditinstituts deltagande, direkt eller på distans.

6. Medlemsstaterna skall utan ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta att reglerade marknader från andra medlemsstater vidtar lämpliga åtgärder inom deras territorium i syfte att underlätta tillträdet till, och handeln på, de reglerade marknaderna för fjärrmedlemmar eller aktörer på distans som är etablerade inom deras territorium.

Den reglerade marknaden skall delge den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skall inom en månad vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstat där den reglerade marknaden avser att vidta sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i den reglerade marknads hemmedlemsstat skall på begäran av den behöriga myndigheten i

värmedlemsstaten och inom rimlig tid vidarebefordra identiteten för de av den reglerade marknads medlemmar eller deltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

7. Medlemsstaterna skall kräva att den reglerade marknads operatör regelbundet överlämnar en förteckning över sina medlemmar och deltagare till dess behöriga myndighet.

Artikel 43

Övervakning av att den reglerade marknads regler följs och andra rättsliga förpliktelser fullgörs

1. Medlemsstaterna skall kräva att reglerade marknader upprättar och upprätthåller effektiva system och förfaranden för regelbunden övervakning av att dess medlemmar eller deltagare följer dess regler. Reglerade marknader skall övervaka de transaktioner som deras medlemmar eller deltagare genomför i deras system, så att överträdelser av dessa regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära marknadsmissbruk kan upptäckas.

2. Medlemsstaterna skall kräva att de reglerade marknadernas operatörer rapporterar betydande överträdelser av deras regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära marknadsmissbruk till den reglerade marknads behöriga myndighet. Medlemsstaterna skall också kräva att en reglerad marknads operatör utan dröjsmål förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden med relevanta upplysningar och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden eller med hjälp av dess system.

Artikel 44

Krav på reglerade marknader om information före handel

1. Medlemsstaterna skall, åtminstone när det gäller till handel upptagna aktier, kräva att de reglerade marknaderna offentliggör aktuella köp- och säljbud och orderdjupet vid de priser som visas i deras system. Medlemsstaterna skall kräva att denna information görs tillgänglig för allmänheten på rimliga affärsmässiga villkor och fortlöpande under den tid marknaderna normalt är öppna.

De reglerade marknaderna får på rimliga affärsmässiga villkor och på icke diskriminerande grunder ge värdepappersföretag som enligt artikel 27 är förpliktade att offentliggöra sina budpriser i aktier tillträde till de funktioner de använder för att offentliggöra den information som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att de behöriga myndigheterna på grundval av marknadsmodell, ordertyp och orderstorlek i de fall som definieras i enlighet med punkt 3 får göra undantag från de reglerade marknadernas förpliktelse att offentliggöra den information som avses i punkt 1. De behöriga myndigheterna skall särskilt ha möjlighet att göra undantag från denna förpliktelse när det gäller transaktioner av stor omfattning i förhållande till den normala omfattningen av transaktionerna för aktien eller aktiekategorin i fråga.

3. För att sörja för att punkterna 1 och 2 tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter i fråga om

- a) de köp- och säljbud eller utsedda marknadsgaranters bud, samt det orderdjup vid dessa priser, som skall offentliggöras,
- b) orderstorlek eller ordertyp för vilka kravet på information före handel får undantas enligt punkt 2,
- c) för vilken marknadsmodell kravet på information före handel får undantas enligt punkt 2. Detta gäller särskilt tillämpningen av denna förpliktelse i fråga om handelsmetoder som tillämpas av reglerade marknader som enligt sina regler genomför transaktioner med hänvisning till priser som fastställts utanför den reglerade marknaden eller genom periodiskt återkommande auktioner.

Artikel 45

Krav på reglerade marknader om information efter handel

1. Medlemsstaterna skall åtminstone när det gäller till handel upptagna aktier kräva att varje reglerad marknad offentliggör pris, volym och tidpunkt för de transaktioner som genomförts. Medlemsstaterna skall kräva att närmare uppgifter om alla sådana transaktioner offentliggörs på rimliga affärsmässiga villkor och i så nära realtid som möjligt.

De reglerade marknaderna får på rimliga affärsmässiga villkor och icke-diskriminerande grunder ge värdepappersföretag som enligt artikel 28 är förpliktade att offentliggöra närmare uppgifter om sina transaktioner tillträde till de funktioner de använder för att offentliggöra den information som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att den behöriga myndigheten får tillåta reglerade marknader att på grundval av typ eller storlek uppskjuta offentliggörandet av närmare uppgifter om transaktionerna. De behöriga myndigheterna skall särskilt ha möjlighet att tillåta att offentliggörandet skjuts upp när det gäller transaktioner av stor omfattning i förhållande till den normala omfattningen av transaktionerna för aktien eller aktiekategorin i fråga. Medlemsstaten skall kräva att den reglerade marknaden i förväg inhämtar ett godkännande av de föreslagna arrangemangen för ett uppskjutet offentliggörande från den behöriga myndigheten och skall kräva att dessa arrangemang klart och tydligt meddelas marknadsdeltagare och investerare i allmänhet.

3. För att se till att finansmarknaderna fungerar effektivt och korrekt och att punkterna 1 och 2 tillämpas på ett enhetligt sätt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter i fråga om

- a) omfattningen av, och innehållet i, den information som skall offentliggöras,
- b) under vilka förutsättningar en reglerad marknad får uppskjuta offentliggörandet av transaktionerna och de kriterier som skall tillämpas för att på grundval av omfattning och aktiekategori avgöra för vilka transaktioner offentliggörandet får skjutas upp.

Artikel 46

Bestämmelser om central motpart och andra system för clearing och avveckling

1. Medlemsstaterna skall inte hindra reglerade marknader från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som genomförts av marknadsaktörerna i deras system.

2. Den behöriga myndigheten för en reglerad marknad får inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, om det inte kan påvisas att det nödvändigt för att den reglerade marknaden i fråga skall kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 34.2.

För att undvika onödig överlappning av kontrollen skall den behöriga myndigheten beakta den övervakning/tillsyn av de clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av de nationella centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet på området.

Artikel 47

Förteckning över reglerade marknader

Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de reglerade marknader för vilka den är hemmedlemsstat och överlämna denna till övriga medlemsstater och till kommissionen. Varje ändring av denna förteckning skall översändas på motsvarande sätt. Kommissionen skall offentliggöra en förteckning över samtliga reglerade marknader i *Europeiska unionens officiella tidning* och uppdatera denna minst en gång per år. Kommissionen skall också offentliggöra och uppdatera förteckningen på sin webbplats varje gång medlemsstaterna översänder ändringar av sina förteckningar.

AVDELNING IV**BEHÖRIGA MYNDIGHETER****KAPITEL I****UTNÄMNING, BEFOGENHETER OCH PRÖVNINGSFÖRFARAN-
DEN***Artikel 48***Utnämning av behöriga myndigheter**

1. Varje medlemsstat skall utse de behöriga myndigheter som skall fullgöra var och en av de uppgifter som föreskrivs i de olika bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstaters behöriga myndigheter om vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra varje enskild uppgift och om eventuell uppdelning av ansvaret.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 skall vara offentliga myndigheter, dock utan att detta föregriper möjligheten att delegera uppgifter till andra organ när en sådan möjlighet uttryckligen föreskrivs i artiklarna 5.5, 16.3, 17.2 och 23.4.

Eventuell delegering av uppgifter till andra enheter än de myndigheter som avses i punkt 1 får inte innefatta offentlig myndighetsutövning eller befogenhet att göra skönmässiga bedömningar. Medlemsstaterna skall kräva dels att de behöriga myndigheterna före delegeringen vidtar alla rimliga åtgärder för att se till att det organ som uppgifterna delegeras till har kapacitet och resurser för att i praktiken genomföra alla uppgifter dels att delegeringen sker endast om en tydligt fastställt och dokumenterad ram för utförandet av varje delegerad uppgift har upprättats med angivande av vilka uppgifter som skall utföras och på vilka villkor de skall utföras. Dessa villkor skall innehålla en bestämmelse om att enheten skall agera och vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att detta direktiv och alla dess tillämpningsföreskrifter följs skall ligga hos den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna alla beslut som fattas i fråga om delegering av uppgifter, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering.

3. Kommissionen skall minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som avses punk-

terna 1 och 2 i *Europeiska unionens officiella tidning* och kontinuerligt uppdatera den på sin webbplats.

*Artikel 49***Samarbete mellan myndigheter i samma medlemsstat**

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet för att genomföra en bestämmelse i detta direktiv skall deras respektive uppgifter tydligt definieras och de skall ha ett nära samarbete.

Varje medlemsstat skall också kräva att ett sådant samarbete sker mellan de enligt detta direktiv behöriga myndigheterna och de myndigheter i medlemsstaten som är ansvariga för övervakningen av kreditinstitut och andra finansiella institut, pensionsfonder, fondföretag, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och försäkringsföretag.

Medlemsstaterna skall kräva att de behöriga myndigheterna utbyter all information som är nödvändig och relevant för att de skall kunna fullgöra sina befogenheter och uppgifter.

*Artikel 50***De behöriga myndigheternas befogenheter**

1. De behöriga myndigheterna skall få alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöver för att utföra sina uppgifter. Inom ramen för deras nationella lagstiftning skall de utöva sådana befogenheter

- a) direkt, eller
- b) i samarbete med andra myndigheter, eller
- c) på eget ansvar genom delegering till enheter till vilka uppgifter har delegerats i enlighet med artikel 48.2, eller
- d) genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. De befogenheter som avses i punkt 1 skall utövas i enlighet med nationell lag och omfatta åtminstone rätten att

- a) få tillgång till alla dokument i vilken form som helst och att få en kopia av det,
- b) begära upplysningar från vilken person som helst och att vid behov kalla in och fråga ut en person för att inhämta upplysningar,
- c) utföra kontroller på plats,
- d) begära befintliga uppgifter om tele- och datatrafik,
- e) kräva att varje form av agerande som strider mot bestämmelser som fastställts vid genomförandet av detta direktiv upphör,
- f) begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad,

- g) begära tillfälligt förbud mot yrkesverksamhet,
- h) begära uppgifter från revisorer för värdepappersföretag och reglerade marknader,
- i) vidta varje slag av åtgärd för att se till att värdepappersföretag och reglerade marknader fortsätter att följa lagstiftningen,
- j) begära att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt stoppas,
- k) begära att ett finansiellt instrument skall avföras från handel, vare sig det omsätts på reglerad marknad eller enligt andra handelsöverenskommelser,
- l) överlämna ärenden till åtal,
- m) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontroller eller utredningar.

Artikel 51

Administrativa sanktioner

1. Utan att det påverkar förfarandena för återkallande av auktorisation eller medlemsstaternas rätt att besluta om straffrättsliga sanktioner skall medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning sörja för att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas mot, eller administrativa sanktioner beslutas för, ansvariga personer, när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts. Medlemsstaterna skall se till att sådana åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid underlåtenhet att samarbeta i en utredning som omfattas av artikel 50.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva att den behöriga myndigheten får offentliggöra varje åtgärd eller sanktion till följd av överträdelse av de bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv, om inte offentliggörandet äventyrar finansmarknaderna eller åsamkar de berörda parterna oproportionerlig skada.

Artikel 52

Rätt att överklaga

1. Medlemsstaterna skall se till att alla beslut som fattats med stöd av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv är väl underbyggda och kan prövas i domstol. Rätt till domstolsprövning skall även finnas i det fall att beslut om auktorisation inte har fattats inom sex månader efter det att en ansökan som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att ett eller flera av följande organ, enligt vad som fastställs i nationell lagstiftning, i konsumenternas intresse och enligt nationell lagstiftning, skall kunna vidta åtgärder vid domstol eller behörig administrativ myndighet för att säkerställa att de nationella bestämmelserna för genomförandet av detta direktiv tillämpas:

- a) Offentliga organ eller deras företrädare.
- b) Konsumentorganisationer som har ett legitimt intresse av att skydda konsumenterna.
- c) Yrkesorganisationer som har ett legitimt intresse av att agera för att skydda sina medlemmar.

Artikel 53

System för investerares klagomål utanför domstol

1. Medlemsstaterna skall, där så är lämpligt genom att använda befintliga organ, uppmuntra till upprättandet av effektiva och ändamålsenliga klagomåls- och överprövningsförfaranden så att konsumenttvister rörande värdepappersföretags tillhandahållande av investerings- och sidotjänster kan handläggas utanför domstol.

2. Medlemsstaterna skall se till att lagstiftning och andra regler inte hindrar dessa organ från att samarbeta effektivt för att lösa gränsöverskridande tvister.

Artikel 54

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de behöriga myndigheterna, alla personer som arbetar, eller har arbetat, för de behöriga myndigheter eller organ som tilldelats uppgifter enligt artikel 48.2 samt de revisorer och sakkunniga som har anlitats av de behöriga myndigheterna är bundna av tystnadsplikt. Utan att det påverkar de fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser eller övriga bestämmelser i detta direktiv, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiell information som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, reglerade marknader eller någon annan person.

2. Om ett värdepappersföretag, marknadsplatsoperatör eller reglerad marknad har försatts i konkurs eller tvångslikviderats, får konfidentiell information, om uppgifterna inte rör tredje part, röjas i tvistemål eller handelsmål om det är nödvändigt för att kunna driva målet.

3. De behöriga myndigheter, organ eller andra fysiska eller juridiska personer utom behöriga myndigheter som mottar konfidentiell information enligt detta direktiv får, utan att det påverkar de fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser, använda denna information, såvitt gäller de behöriga myndigheterna, enbart för utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter inom räckvidden för detta direktiv, eller såvitt gäller andra myndigheter, organ eller fysiska eller juridiska personer, för det ändamål för vilket sådan information lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med utövandet av dessa befogenheter. Om den behöriga myndighet eller annan myndighet, organ eller person som överlämnar uppgifterna ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda dem i andra syften.

4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i denna artikel skall gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med detta direktiv. Den här artikeln skall emellertid inte hindra att de behöriga myndigheterna utbyter eller förmedlar konfidentiell information i enlighet med detta direktiv, och andra direktiv som är tillämpliga på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer, eller annars med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Denna artikel skall inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell lagstiftning utbyta eller förmedla konfidentiell information som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 55

Förhållandet till revisorer

1. Medlemsstaterna skall åtminstone föreskriva att varje person som är auktoriserad i den mening som avses i rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper⁽¹⁾ och som i ett värdepappersföretag utför det uppdrag som beskrivs i artikel 51 i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽²⁾, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, skall vara skyldig att omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla uppgifter eller beslut som rör det företag som han eller hon har fått kännedom om under sitt uppdrag och som kan

⁽¹⁾ EGT L 126, 12.5.1984, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

- a) utgöra en påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar värdepappersföretagens verksamhet,
- b) påverka värdepappersföretagets fortsatta verksamhet, eller
- c) leda till att räkenskaperna inte godkänns eller till att reservationer framställs.

Denna person skall också vara skyldig att rapportera alla uppgifter och beslut som rör ett företag som har nära förbindelser med det värdepappersföretag inom vilket vederbörande utför sitt uppdrag, vilka han eller hon har fått kännedom om under fullgörandet av en av de uppgifter som avses i första stycket.

2. Personer som auktoriserats i den mening som avses i direktiv 84/253/EEG, och som i god tro rapporterar sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna, skall inte ställas till något som helst ansvar och avslöjandet skall inte heller utgöra en överträdelse av eventuella restriktioner i avtal eller lagstiftning för röjande av uppgifter.

KAPITEL II

SAMARBETE MELLAN BEHÖRIGA MYNDIGHETER I SKILDA MEDLEMSSTATER

Artikel 56

Skyldighet att samarbeta

1. Behöriga myndigheter från skilda medlemsstater skall samarbeta med varandra då det är nödvändigt för att de under utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv eller nationell lagstiftning skall kunna utföra sina uppdrag enligt detta direktiv.

De behöriga myndigheterna skall bistå behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna. De skall särskilt utbyta information och samarbeta i utrednings- eller tillsynsverksamhet.

För att underlätta och påskynda samarbetet, särskilt informationsutbytet, skall medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet som kontaktpunkt vad gäller detta direktiv. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna namnen på de myndigheter som har utsetts att motta förfrågningar om utbyte av information eller om samarbete enligt denna punkt.

2. När en reglerad marknad som etablerat sig i en värdmedlemsstat med beaktande av situationen på dess värdepappersmarknad har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten, skall hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter upprätta samarbetsformer som står i proportion till detta förhållande.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga administrativa och organisatoriska åtgärder för att underlätta det bistånd som föreskrivs i punkt 1.

De behöriga myndigheterna skall i samarbetet kunna använda sina befogenheter även i fall då det uppförande som utreds inte utgör en överträdelse av gällande bestämmelser i medlemsstaten i fråga.

4. Om en behörig myndighet har goda skäl att misstänka att enheter som inte står under dess överinseende har utfört handlingar i en annan medlemsstat som strider mot detta direktiv skall den anmäla detta på ett så tydligt sätt som möjligt till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Den senare myndigheten skall vidta lämpliga åtgärder. Den skall underrätta den myndighet som lämnat anmälan om resultatet av åtgärden och, i den mån det är möjligt, om hur ärendet utvecklas i stort. Denna punkt skall inte innebära att de befogenheter som tilldelats den behöriga myndighet som har översänt informationen åsidosätts.

5. För att sörja för att punkt 2 tillämpas på ett enhetligt sätt får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter som fastställer de kriterier enligt vilka en reglerad marknads verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten.

Artikel 57

Samarbete avseende tillsynsverksamhet, kontroll på plats eller vid utredningar

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat kan begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samarbetar beträffande tillsynsverksamhet, eller i samband med en kontroll på plats eller en utredning. När det rör sig om värdepappersföretag som är fjärrmedlemmar på reglerad marknad får den behöriga myndigheten för den reglerade marknaden välja att vända sig direkt till dessa, varvid den vederbörligen skall informera den i hemmedlemsstaten behöriga myndigheten för denna fjärrmedlem.

I det fall en behörig myndighet får en begäran om en kontroll på plats eller en utredning skall den, inom ramen för sina befogenheter

- a) själva utföra kontrollerna eller utredningarna, eller
- b) ge de myndigheter som har begärt kontrollerna eller utredningarna tillstånd att utföra dem, eller
- c) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontrollerna eller utredningarna.

Artikel 58

Informationsutbyte

1. De behöriga myndigheter som i överensstämmelse med artikel 56.1 har utsetts till kontaktpunkter vad gäller detta direktiv skall omedelbart förse varandra med de upplysningar som erfordras för att de, i egenskap av behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 48.1, skall kunna utföra sina uppgifter i överensstämmelse med de bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv.

De behöriga myndigheter som utbyter information med andra behöriga myndigheter i enlighet med detta direktiv får samtidigt med meddelandet ange att sådan information inte får röjas utan deras uttryckliga samtycke, och då endast i det syfte till vilket den myndighet som tillhandahöll informationen har givit sitt samtycke.

2. De behöriga myndigheter som har utsetts till kontaktpunkter får vidarebefordra sådan information som mottagits i enlighet med punkt 1 och artiklarna 55 och 63 till sådana myndigheter som avses i artikel 49. De får inte vidarebefordra informationen till andra organ eller fysiska eller juridiska personer utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har överlämnat informationen och endast för de ändamål för vilka dessa myndigheter gav sitt samtycke, med undantag för vederbörligen motiverade fall. I sådana fall skall kontaktpunkten omedelbart underrätta den kontaktpunkt som överlämnat informationen.

3. De myndigheter som avses i artikel 49 och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 1 i denna artikel, eller i enlighet med artiklarna 55 och 63, får endast använda dem för att genomföra sina uppgifter, bland annat i följande fall:

- a) För att kontrollera att villkoren för att värdepappersföretag skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta gruppbasead eller icke gruppbasead övervakning av sådan verksamhet, särskilt med avseende på kapitalkrav enligt direktiv 93/6/EEG, förfaranden för administration och redovisning samt mekanismer för internkontroll.
- b) För att övervaka att handelsplatserna fungerar väl.
- c) För att besluta om påföljder.
- d) Vid administrativa överklaganden av beslut som fattats av de behöriga myndigheterna.
- e) Vid domstolsförfaranden som har inletts i enlighet med artikel 52.
- f) Inom ramen för det system för investerares klagomål utanför domstol som föreskrivs i artikel 53.

4. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 64.2 anta tillämpningsföreskrifter om förfaranden för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

5. Den här artikeln samt artiklarna 54 och 63 skall inte hindra en behörig myndighet att till centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiell information som skall användas för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter; dessa myndigheter eller organ skall inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 59

Vägran att samarbeta

En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om samarbete vid genomförandet av en utredning, kontroll på plats eller tillsynsverksamhet enligt artikel 57 eller att utbyta information enligt artikel 58 endast om

- a) en sådan utredning eller kontroll på plats, tillsynsverksamhet eller ett sådant informationsutbyte negativt kan påverka den aktuella statens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning,
- b) rättsliga förfaranden i fråga om samma gärningar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den aktuella medlemsstaten,
- c) ett slutligt avgörande redan har meddelats mot samma person för samma gärningar i den berörda medlemsstaten.

När den behöriga myndigheten har för avsikt att inte tillmötesgå en sådan begäran skall denna underrätta den behöriga myndighet som lämnat begäran om detta och lämna så fullständig information som möjligt.

Artikel 60

Samråd mellan myndigheter före beviljande av auktorisation

1. Samråd skall ske med de behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag som är

- a) dotterföretag till ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat, eller
- b) dotterföretag till moderföretaget till ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat, eller
- c) kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.

2. Samråd skall ske med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är ansvariga för tillsynen av kreditinstitut

eller försäkringsföretag före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag som är

- a) dotterföretag till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen, eller
- b) dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen, eller
- c) ett företag som är kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i gemenskapen.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall särskilt samråda med varandra vid bedömningen av aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder förvaltningen av ett annat företag inom samma koncern. De skall utbyta all den information om aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder verksamheten, som är relevant för andra berörda behöriga myndigheter vid beviljande av auktorisation eller vid den fortlöpande bedömningen av hur villkoren för verksamheten uppfylls.

Artikel 61

Värdmedlemsstaternas befogenheter

1. Värdmedlemsstaten får för statistiska ändamål kräva att värdepappersföretag med filialer inom landets territorium lämnar periodiska rapporter om filialernas verksamhet.

2. Vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv får värdmedlemsstaterna kräva att filialer till värdepappersföretag tillhandahåller den information som behövs för övervakningen av att de följer de normer i värdlandet som är tillämpliga på dem i de fall som avses i artikel 32.7. Dessa krav får dock inte vara strängare än dem som samma medlemsstat ställer på etablerade företag för att kontrollera att dessa normer följs.

Artikel 62

Försiktighetsåtgärder som värdmedlemsstaten är skyldig att vidta

1. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara grunder för att anta att ett värdepappersföretag som är verksamt inom dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller att ett värdepappersföretag som har en filial inom dess territorium inte uppfyller sina förpliktelser enligt bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv och enligt vilka den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten inte tilldelas befogenheter, skall den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Om värdepappersföretaget fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värdepappersstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller på grund av att åtgärderna visar sig vara otillräckliga, skall den behöriga myndigheten i värdepappersstaten efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl. Detta skall innebära möjligheten att hindra värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna från att inleda fler transaktioner inom medlemsstatens territorium. Kommissionen skall omgående informeras om sådana åtgärder.

2. Om en värdepappersstatens behöriga myndigheter påvisar att ett värdepappersföretag som har en filial inom landets territorium bryter mot de lagar eller andra författningar som har antagits där i enlighet med de bestämmelser i detta direktiv genom vilka landets behöriga myndigheter tilldelas befogenheter, skall dessa myndigheter kräva att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna.

Om det berörda värdepappersföretaget inte vidtar erforderliga åtgärder skall de behöriga myndigheterna i värdepappersstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att sörja för att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall underrättas om de åtgärder som vidtas.

Om värdepappersföretaget trots att värdepappersstaten vidtagit åtgärder fortsätter att bryta mot de bestämmelser i lagar och andra författningar enligt första stycket som gäller i värdepappersstaten, får denna, efter att ha underrättat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, vidta lämpliga åtgärder för att hindra eller bestraffa ytterligare överträdelser och om så är nödvändigt förhindra att värdepappersföretaget inleder fler transaktioner inom dess territorium. Kommissionen skall omgående informeras om sådana åtgärder.

3. Om den behöriga myndigheten i värdepappersstaten för en reglerad marknad eller MTF-plattform har tydliga och påvisbara grunder för att anta att denna reglerade marknad eller MTF-plattform inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, skall den meddela detta till den behöriga myndigheten i den reglerade marknadens eller MTF-plattformens hemmedlemsstat.

Om den reglerade marknadens eller MTF-plattformen fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värdepappersstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte kan fungera korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller på grund av att åtgärderna visar sig vara otillräckliga, skall den behöriga myndigheten i värdepappersstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna

fungerar väl. Detta skall innebära möjligheten att hindra den reglerade marknadens eller MTF-plattformen från att ge i värdepappersstaten etablerade medlemmar på distans eller aktörer på distans tillgång till dess funktioner. Kommissionen skall omgående informeras om sådana åtgärder.

4. Varje åtgärd enligt punkterna 1, 2 eller 3 som omfattar sanktioner för eller begränsningar av ett värdepappersföretags eller en reglerad marknads verksamhet skall vederbörligen motiveras och meddelas det berörda värdepappersföretaget eller den reglerade marknaden.

KAPITEL III

SAMARBETE MED TREDJE LAND

Artikel 63

Informationsutbyte med tredje land

1. Medlemsstaterna får sluta samarbetsavtal om informationsutbyte med de behöriga myndigheterna i tredje land endast om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs i artikel 54. Detta informationsutbyte måste vara avsett för fullgörande av dessa behöriga myndigheters uppgifter.

Medlemsstaterna får överföra personuppgifter till tredje land i enlighet med bestämmelserna i kapitel IV i direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna får också sluta samarbetsavtal om informationsutbyte med tredje lands behöriga myndigheter, organ och fysiska eller juridiska personer som ansvarar för

- i) tillsynen över kreditinstitut, andra finansiella institut, försäkringsföretag och finansiella marknader,
- ii) värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden,
- iii) obligatorisk revision av värdepappersföretags och andra finansiella instituts, kreditinstituts och försäkringsföretags räkenskaper vid fullgörandet av sina tillsynsuppgifter, eller som förvaltar ersättningssystem vid fullgörandet av sina uppgifter,
- iv) tillsyn över organ som är inblandade i värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden,
- v) tillsyn över personer med uppdrag att utföra obligatorisk revision av räkenskaperna hos försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut.

endast om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs i artikel 54. Detta informationsutbyte måste vara avsett för fullgörande av dessa myndigheters och organs eller fysiska eller juridiska personers uppgifter.

2. Om informationen härrör från en annan medlemsstat får de inte röjas utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den och endast i de syften till vilka dessa myndigheter lämnat sitt samtycke. Samma bestämmelse gäller för information som lämnas av behöriga myndigheter i tredje länder.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 64

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾ (nedan kallad "kommittén").

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet, förutsatt att de genomförandeåtgärder som har antagits i enlighet med det förfarandet inte leder till att väsentliga bestämmelser i detta direktiv ändras.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara till tre månader.

3. Utan att det påverkar redan antagna genomförandeåtgärder skall detta direktivs bestämmelser om antagande av tekniska bestämmelser och beslut enligt punkt 2 upphöra att gälla fyra år efter det att direktivet trätt i kraft. På förslag från kommissionen får Europaparlamentet och rådet förnya ifrågasvarande bestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget och de skall i detta syfte göra en översyn av bestämmelserna innan perioden löpt ut.

Artikel 65

Rapporter och översyn

1. Senast den...(*) skall kommissionen, på grundval av offentliga samråd och diskussioner med behöriga myndigheter, rapportera till Europaparlamentet och rådet om en eventuell utvidgning av direktivets krav vad avser att före och efter handel lämna information om transaktioner som avser andra former av finansiella instrument än aktier.

2. Senast den...(**) skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 27.

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

(*) 2 år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

(**) Senast 3 år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

3. Senast den...(**) skall kommissionen, på grundval av offentliga samråd och diskussioner med behöriga myndigheter, rapportera till parlamentet och rådet om följande:

a) Lämpligheten av att behålla undantaget i artikel 2.1k för företag vars huvudsakliga verksamhet består i att handla med råvaruderivat för egen räkning.

b) Innehåll i och utformning av rimliga krav för auktorisation och tillsyn av t.ex. värdepappersföretag i detta direktivs mening.

c) Lämpligheten av regler för att utse anknutna ombud för tillhandahållande av investeringstjänster och/eller utförande av investeringsverksamhet, särskilt avseende tillsyn över dem.

d) Lämpligheten av att behålla undantaget i artikel 2.1i.

4. Senast den...(***) skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en lägesrapport om avlägsnandet av de hinder som kan förhindra en sammanställning och offentliggörande på europeisk nivå av den information som handelsplatserna är skyldiga att offentliggöra.

5. Kommission får på grundval av de rapporter som anges i punkterna 1–4 lägga fram förslag till ändringar av detta direktiv.

6. Senast den...(***) skall kommissionen, mot bakgrund av diskussionerna med behöriga myndigheter, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om lämpligheten av att behålla kraven på ansvarsförsäkring som gäller för mellanhänder enligt gemenskapslagstiftningen.

Artikel 66

Ändring av direktiv 85/611/EEG

Artikel 5.4 i direktiv 85/611/EEG skall ersättas med följande:

"4. Artikel 2.2 och artiklarna 12, 13 och 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den...⁽¹⁾ om marknader för finansiella instrument (*) skall tillämpas på förvaltningsbolags tillhandahållande av de tjänster som avses i punkt 3 i denna artikel.

⁽¹⁾ Publikationsbyrån fyller i hänvisningen till detta direktiv.
(*) EUT L."

(**) Senast 30 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

(***) 30 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

(****) 1 år efter det att detta direktiv trätt i kraft.

Artikel 67

Ändring av direktiv 93/6/EEG

Direktiv 93/6/EEG skall ändras enligt följande:

1) Artikel 2.2 ersätts med följande:

"2. värdepappersföretag: institut som motsvarar definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den...⁽¹⁾ om marknaden för finansiella instrument (*) vilka är underkastade de krav som de åläggs genom samma direktiv, utom

a) kreditinstitut,

b) lokala företag enligt definitionen i punkt 20, och

c) företag som endast är auktoriserade att tillhandahålla investeringsrådgivning och/eller ta emot eller vidarebefordra order från investerare utan att i något av dessa fall inneha medel eller värdepapper som tillhör företagets kunder och som därför aldrig står i skuld gentemot kunderna.

⁽¹⁾ Publikationsbyrån fyller i hänvisningen till detta direktiv.

(*) EUT L."

2) Artikel 3.4 skall ersättas med följande:

"4. De företag som avses i artikel 2.2 b skall ha ett startkapital på 50 000 euro om de åtnjuter rätt till etablering eller frihet att tillhandahålla tjänster i enlighet med artiklarna 31 eller 32 i direktiv 2004/39/EG."

3) I artikel 3 skall följande punkter föras in:

"4a. I avvaktan på översyn av direktiv 93/6/EG skall de företag som avses i artikel 2.2 c ha

a) ett startkapital på 50 000 euro, eller

b) en ansvarsförsäkring som gäller gemenskapens hela territorium, eller någon annan form av jämförbar garanti mot skadeståndsansvar på grund av fel eller försumlighet i verksamheten, som uppgår till minst 1 000 000 euro för varje skadeståndskrav och till minst 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav, eller

c) en kombination av startkapital och ansvarsförsäkring i en form som ger ett skydd motsvarande punkterna a eller b.

Beloppen i punkt 2 i denna punkt skall regelbundet ses över av kommissionen i enlighet, och samtidigt, med den översyn som skall göras enligt artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av

den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (*), så att hänsyn kan tas till förändringar i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat.

4b. När ett värdepappersföretag som avses i artikel 2.2 c också är registrerat enligt direktiv 2002/92/EG skall det uppfylla det krav som fastställs i artikel 4.3 i det direktivet och dessutom skall det ha

a) ett startkapital på 25 000 euro, eller

b) en ansvarsförsäkring som gäller gemenskapens hela territorium, eller någon annan form av jämförbar garanti mot skadeståndsansvar på grund av fel eller försumlighet i verksamheten, som uppgår till minst 500 000 euro för varje skadeståndskrav och till minst 750 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav, eller

c) en kombination av startkapital och ansvarsförsäkring i en form som ger ett skydd motsvarande punkterna a eller b.

(*) EGT L 9, 15.1.2003, s. 3."

Artikel 68

Ändring av direktiv 2000/12/EG

Bilaga I till direktiv 2000/12/EG skall ändras på följande sätt:

I slutet av bilaga I skall följande mening läggas till:

"För de tjänster och sådan verksamhet som anges i avsnitt A och B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den...⁽¹⁾ om marknaden för finansiella instrument (*) när hänvisning till de finansiella instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet gäller ömsesidigt erkännande i enlighet med detta direktiv.

⁽¹⁾ Publikationsbyrån fyller i hänvisningen till detta direktiv.

(*) EUT L."

Artikel 69

Upphävande av direktiv 93/22/EEG

Rådets direktiv 93/22/EEG skall upphöra att gälla från och med den... (*). Hänvisningar till direktiv 93/22/EEG skall förstås som hänvisningar till det här direktivet. Hänvisningar till termer som definieras i eller till artiklar i direktiv 93/22/EEG skall förstås som hänvisningar till en likvärdig term som definieras i eller till en artikel i detta direktiv.

(*) 24 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

*Artikel 70***Införlivande i nationell lagstiftning**

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast... (*). De skall genast informera kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 71***Övergångsbestämmelser**

1. Värdepappersföretag som senast... (*) redan har beviljats auktorisation i sin hemmedlemsstat för tillhandahållande av investeringstjänster skall anses vara auktoriserade enligt detta direktiv, om det i lagstiftningen i denna medlemsstat föreskrivs att de för att få inleda sådan verksamhet måste uppfylla villkor likvärdiga med kraven i artiklarna 9–14.

2. En reglerad marknad eller marknadsplatsoperatör som senast... (*) redan har beviljats auktorisation i sin hemmedlemsstat skall anses vara vederbörligen auktoriserad enligt detta direktiv, om det i lagstiftningen i denna medlemsstat föreskrivs att den reglerade marknaden respektive marknadsplatsoperatören måste uppfylla villkor likvärdiga med dem i avdelning III.

3. Anknutna ombud som redan införts i ett offentligt register senast den... (*) skall anses vara registrerade enligt detta direktiv, om det i lagstiftningen i denna medlemsstat föreskrivs att anknutna ombud måste uppfylla villkor likvärdiga med kraven i artikel 23.

4. Upplysningar som översänts senast den... (*), i enlighet med artiklarna 17, 18 eller 30 i direktiv 93/22/EEG, skall anses ha översänts i enlighet med artiklarna 31 och 32 i det här direktivet.

5. Alla existerande system som omfattas av definitionen av en MTF-plattform och som drivs av en marknadsplatsoperatör på en reglerad marknad skall auktoriseras som MTF-plattform på begäran marknadsplatsoperatören på den reglerade marknaden, förutsatt att den uppfyller regler som motsvarar detta direktivs regler om auktorisation och drift av en MTF-plattform och förutsatt att denna begäran görs senast den... (**)

6. Värdepappersföretag får fortsätta behandla befintliga professionella kunder som sådana under förutsättning att de har kategoriserats av värdepappersföretaget på grundval av en tillräcklig bedömning av kundens sakkunskap, erfarenhet, och kännedom som ger en rimlig försäkran, mot bakgrund av transaktionens eller tjänstens art, om att kunden kan fatta sina egna investeringsbeslut och förstår riskerna som är förknippade med dessa. Dessa värdepappersföretag skall informera sina kunder om villkoren som fastställts i direktivet för kategoriseringen av kunder.

*Artikel 72***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 73***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den april 2004

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

(*) 24 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

(**) 42 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER, VERKSAMHETER OCH FINANSIELLA INSTRUMENT

Avsnitt A

Investerings tjänster och investerings verksamhet

1. Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument.
2. Utförande av order på kundens uppdrag.
3. Handel för egen räkning.
4. Portföljförvaltning.
5. Investeringsrådgivning.
6. Garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande.
7. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande.
8. Drift av multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar).

Avsnitt B

Sidotjänster

1. Förvaring och handhavande av finansiella instrument för kundens räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, exempelvis handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter.
2. Lämnande av kredit eller lån till en investerare för att göra det möjligt för denne att genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument, när det företag som ger krediten eller lånet deltar i transaktionen.
3. Rådgivning till företag om kapitalstruktur, företagsstrategi och liknande frågor samt rådgivning och tjänster vid fusioner och företagsuppköp.
4. Valutatjänster om dessa har samband med investeringstjänster.
5. Investerings- och finansanalys samt andra former av allmänna rekommendationer rörande handel med finansiella instrument.
6. Tjänster i samband med garantigivning.
7. Investerings tjänster och investerings verksamhet samt sidotjänster av den typ som anges i avsnitt A eller B i Bilaga I som avser de underliggande derivat som anges i avsnitt C – punkterna 5, 6, 7 och 10 – i samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänster.

Avsnitt C

Finansiella instrument

1. Överlåtbara värdepapper.
2. Penningmarknadsinstrument.
3. Andelar i företag för kollektiva investeringar.
4. Optioner, terminskontrakt, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, eller andra derivatinstrument, finansiella index eller finansiella mått som kan avvecklas fysiskt eller kontant.
5. Optioner, terminskontrakt, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran (på grund av ett annat skäl än utebliven betalning eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande).

6. Optioner, terminskontrakt, swappar och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror som kan avvecklas fysiskt förutsatt att de handlas på en reglerad marknad och/eller en MTF-plattform.
 7. Optioner, terminskontrakt, swappar, terminer och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som kan avvecklas fysiskt om inget annat anges i C punkt 6 och som inte är för kommersiella ändamål, som anses ha egenskaper som andra derivat till finansiella instrument, med utgångspunkt från bland annat om clearing och avveckling sker via erkända avvecklingsorganisationer, eller om de är föremål för regelmässiga marginalsäkerhetskrav.
 8. Derivatinstrument för överföring av kreditrisk.
 9. Finansiella kontrakt avseende prisdifferenser.
 10. Optioner, terminskontrakt, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser klimatvariationer, fraktavgifter, utsläppsrätter eller inflationstakten eller någon annan officiell ekonomisk statistik, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran (på grund av ett annat skäl än utebliven betalning eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande), samt varje annat derivatkontrakt som avser tillgångar, rättigheter, skyldigheter, index och åtgärder om inte något annat anges i detta avsnitt C, som anses ha egenskaper som andra derivat till finansiella instrument, med utgångspunkt från bland annat om det handlas på en reglerad marknad eller en MTF-plattform, om clearing och avveckling sker via erkända avvecklingsorganisationer, eller om de är föremål för regelmässiga marginalsäkerhetskrav.
-

BILAGA II

PROFESSIONELLA KUNDER ENLIGT DETTA DIREKTIV

En professionell kund är en kund som har tillräcklig erfarenhet, kännedom och sakkunskap för att fatta egna investeringsbeslut och göra en tillfredsställande bedömning av de risker han löper. För att anses som professionell måste kunden uppfylla nedanstående kriterier.

I. Kundkategorier som betraktas som professionella

Följande kundkategorier bör betraktas som professionella i fråga om alla investeringstjänster och investeringsverksamhet och finansiella instrument enligt detta direktiv.

1. Enheter som är underkastade auktorisation och reglering för att få arbeta på de finansiella marknaderna. Nedanstående förteckning bör anses omfatta alla auktoriserade enheter som sysslar med den verksamhet som utmärker de nämnda grupperna: Enheter som auktoriserats av en medlemsstat enligt ett direktiv, auktoriserats eller regleras av en medlemsstat utan hänvisning till ett direktiv och auktoriserats eller regleras av en icke-medlemsstat.
 - a) Kreditinstitut.
 - b) Värdepappersföretag.
 - c) Andra auktoriserade eller reglerade finansinstitut.
 - d) Försäkringsföretag.
 - e) System för kollektiva investeringar och deras förvaltningsbolag.
 - f) Pensionsfonder och deras förvaltningsbolag.
 - g) Råvaruhandlare och råvaruderivathandlare
 - h) Lokala företag.
 - i) Andra institutionella placerare.
2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:

— Total balansomslutning:	20 000 000 euro.
— Nettoomsättning:	40 000 000 euro.
— Tillgångar:	2 000 000 euro.
3. Nationella och regionala regeringar, offentliga organ för förvaltning av statskulden, centralbanker, internationella och överstatliga institutioner som Världsbanken, IMF, ECB, EIB och liknande internationella organisationer.
4. Andra institutionella investerare vars huvudverksamhet det är att investera i finansiella instrument, inklusive företag som ägnar sig åt värdepapperisering av tillgångar eller andra finansiella transaktioner.

Ovannämnda enheter betraktas som professionella. De måste dock tillåtas att begära behandling som icke-professionella kunder och värdepappersföretagen får samtycka till att erbjuda en högre skyddsnivå. När ett företag enligt ovan är kund i ett värdepappersföretag, måste detta före varje tillhandahållande av tjänster meddela kunden att han på grundval av den information värdepappersföretaget besitter betraktas som professionell kund och kommer att behandlas som en sådan, om inte värdepappersföretaget och kunden avtalar något annat. Värdepappersföretaget måste också upplysa kunden om att han kan begära en ändring av avtalsvillkoren för att få en högre skyddsnivå.

Den kund som betraktas som professionell har ansvar för att begära en högre skyddsnivå om han anser sig ur stånd att bedöma eller hantera ifrågavarande risker på rätt sätt.

Denna högre skyddsnivå skal tillhandahållas när en kund som betraktas som professionell inför bestämmelser i ett skriftligt avtal med värdepappersföretaget om att han med avseende på de tillämpliga uppförandereglerna inte skall betraktas som en professionell kund. I ett sådant avtal bör anges huruvida detta gäller en eller flera särskilda tjänster eller transaktioner, eller ett eller flera produkt- eller transaktionslag.

II. Kunder som på begäran får behandlas som professionella kunder

II.1 Kriterier

Andra kunder än de som nämns i avsnitt I, bland annat offentliga organ och privata enskilda investerare, kan också tillåtas avstå från delar av skyddet enligt uppföranderegler.

Värdepappersföretagen bör därför tillåtas att behandla sådana kunder som professionella, förutsatt att nedanstående kriterier är uppfyllda och förfarandet nedan följs. Dessa kunder bör dock inte förutsättas besitta marknadskunskap och erfarenhet i samma grad som grupperna i förteckningen i avsnitt I.

Varje sådant undantag från skyddet enligt de normala uppföranderegler skall endast anses giltigt om en adekvat bedömning från värdepappersföretagets sida av kundens expertis, erfarenhet och kunskaper ger tillräcklig grund för att anta att kunden med tanke på de planerade transaktionernas och tjänsternas karaktär är i stånd att fatta sina egna investeringsbeslut och förstå de ifrågakommande riskerna.

Den lämplighetsprövning som gäller för chefer och direktörer i enheter som är godkända enligt direktiv på det finansiella området kan ses som exempel på bedömning av expertis och kunskap. När det gäller små enheter bör den person som bedöms enligt ovan också vara den person som auktoriserats att utföra transaktioner på enhetens vägnar.

Vid ovan nämnda bedömning bör minst två av följande kriterier vara uppfyllda:

- Kunden har på marknaden i fråga utfört i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de föregående fyra kvartalen.
- Värdet av kundens portfölj av finansiella instrument, definierad som kontantdepositioner och innehav av finansiella instrument, överstiger 500 000 euro.
- Kunden arbetar, eller har arbetat, minst ett år inom finanssektorn i en befattning som kräver kunskap om transaktionerna eller tjänsterna i fråga.

II.2 Förfarande

De kunder som avses ovan får avstå från skydd enligt de detaljerade uppföranderegler endast om följande förfarande har följts:

- De måste skriftligen meddela värdepappersföretaget att de önskar behandlas som en professionell kund, antingen allmänt eller i fråga om en särskild investeringstjänst eller transaktion eller en viss typ av transaktion eller produkt.
- Värdepappersföretaget måste ge dem en tydlig skriftlig varning om vilken rätt till skydd och ersättning till investerare som de kan förlora.
- De måste i ett från avtalet skilt dokument skriftligen förklara att de är medvetna om följderna av detta skydd förloras.

Innan en värdepappersföretag beslutar att godta en begäran om undantag, skall det vidta alla rimliga åtgärder för att försäkra sig om att den kund som begär att bli behandlad som professionell kund uppfyller alla relevanta krav i avsnitt II.1 ovan.

När kunder redan har klassificerats som professionella enligt kriterier och förfaranden som liknar ovanstående, är dock inte avsikten att deras förhållande till värdepappersföretag skall påverkas av nya regler som antas enligt av denna bilaga.

Värdepappersföretagen måste införa skriftliga interna regler och förfaranden för kategorisering av kunderna. Professionella kunder är ansvariga för att meddela värdepappersföretaget alla förändringar som kan påverka deras aktuella kategorisering. Värdepappersföretaget måste dock vidta lämpliga åtgärder om det får kunskap om att kunden inte längre uppfyller de ursprungliga villkor som berättigade honom att behandlas som professionell kund.